Tredive Viser

af

Erik Bogh.

MUSIK

5
PT
8125
.B65
T74
1800z
Music

TREDIVE VISER

TIL

DE HUNDREDE

AF

ERIK BØGH.

MUSIK.

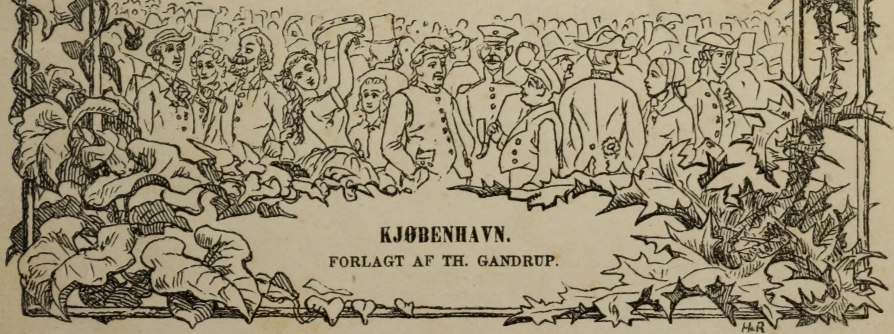

KJØBENHAVN.
FORLAGT AF TH. GANDRUP.

ALESSANDRO KRAUS
VIA DEI CERRETANI
N 10
FIRENZE

PT
8125
.B65
T74
1800g
Music

REGISTER.

	Side.
101. Min Sang	1.
102. Den nye Vise	3.
103. Onkel Mads	8.
104. Honnør-Marsch	9.
105. Dido og Æneas ...	11.
106. Redaktørvise	12.
107. Mit eget Kompagni	13.
108. I Avisen	18.
109. Kjæresten	20.
110. En Hædersmand ...	24.
111. Jensemarsch	25.
112. Junkervise	29.
113. Gustavas egne Tanker	30.
114. Det nye Babylon ..	31.
115. Professorinden	32.
116. Den forbudne Frugt	33.
117. Skyttemarsch	35.
118. Ved det sidste Glas	41.
119. Afslutning	44.
120. Loyale Rim	45.
121. Peters Spindevise ..	47.
122. Søren Pipperups første Kjærlighed	48.
123. Fremad, frem	49.
124. Glem ej!	52.
125. Serenade	52.
126. Det er haardt	54.
127. Tjener og Herre ...	56.
128. Det stærke Kjøn ..	57.
129. Hvad skal man sige	58.
130. Tryllegrenen	62.

Allegretto.

№ 101.

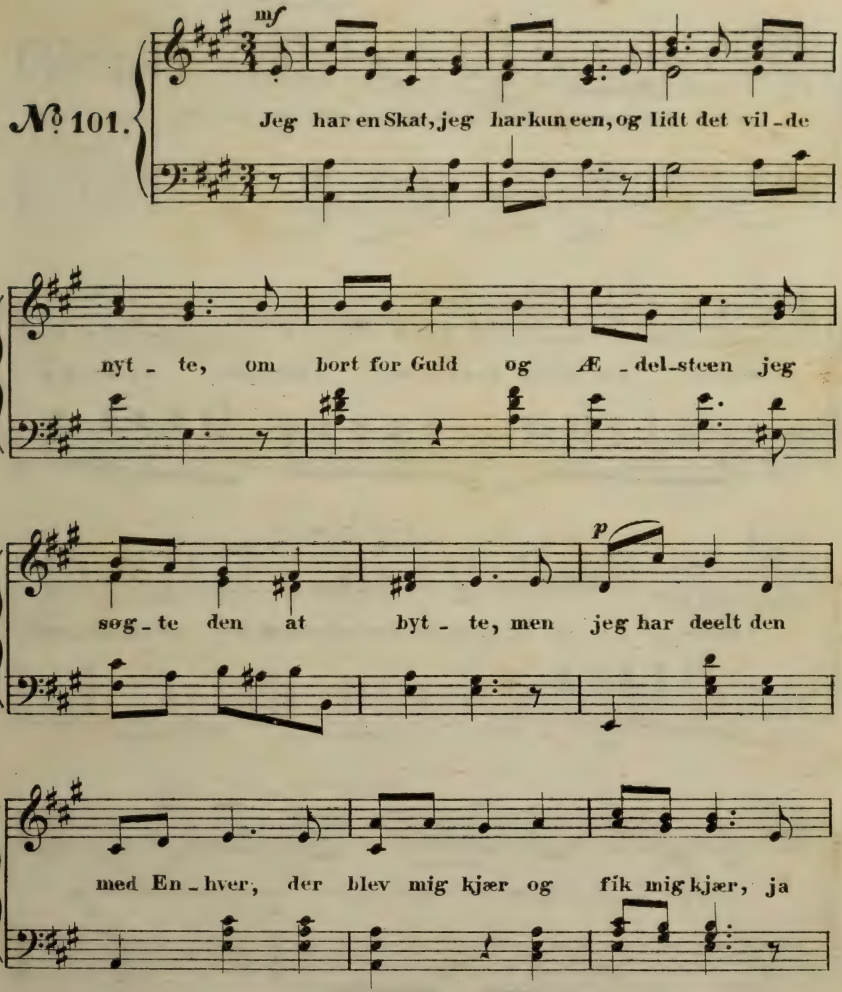

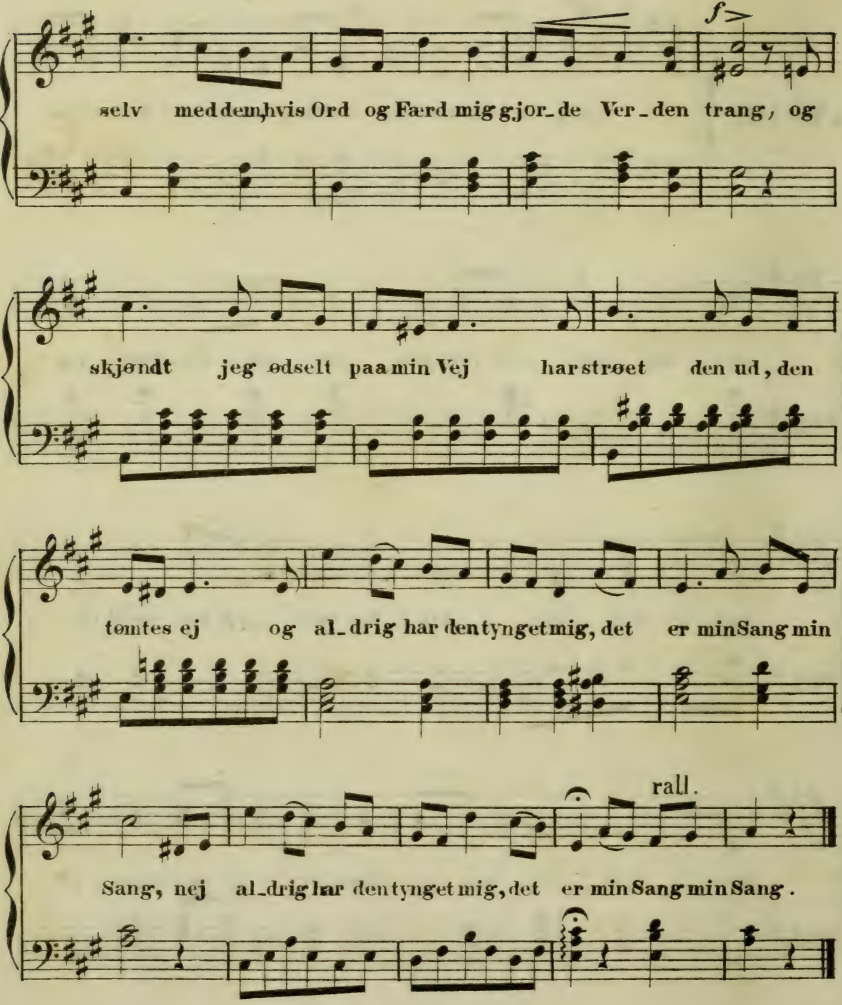
f
selv med dem, hvis Ord og Færd mig gjor_de Ver_den trang, og
skjøndt jeg ødselt paa min Vej har strøet den ud, den
tømtes ej og al_drig har den tynget mig, det er min Sang min
rall.
Sang, nej al_drig har den tynget mig, det er min Sang min Sang.

Allegretto.

№ 102.

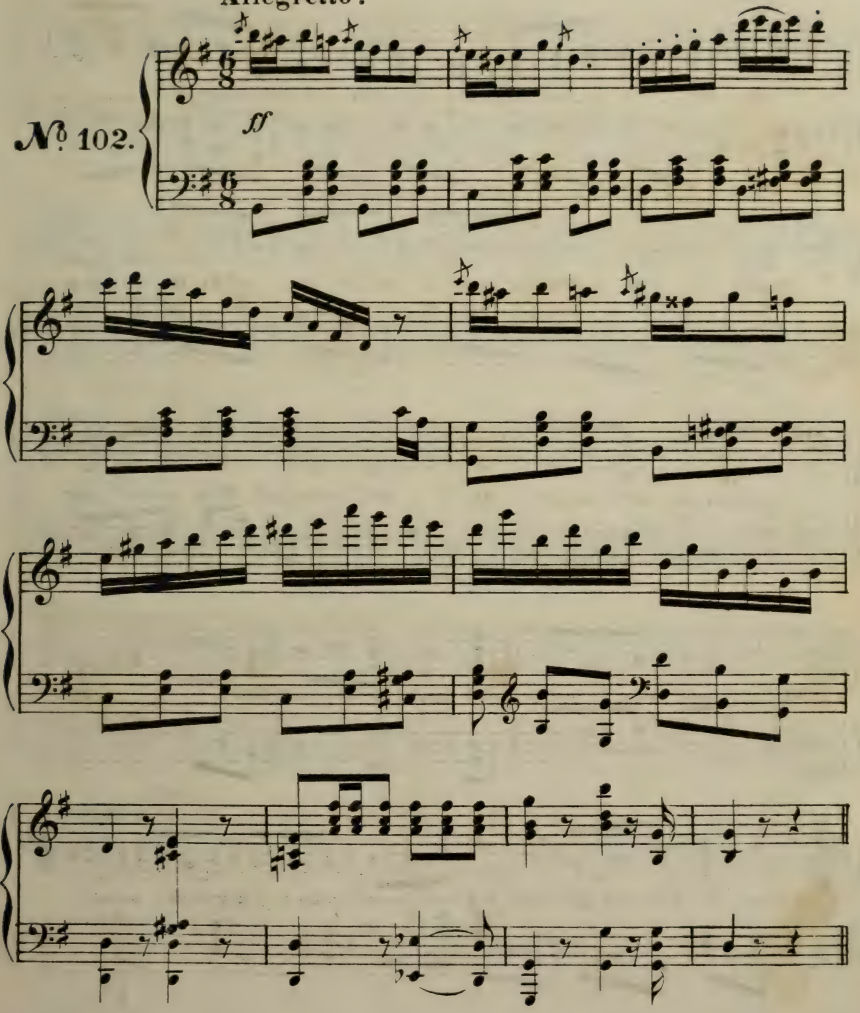

Couplet.

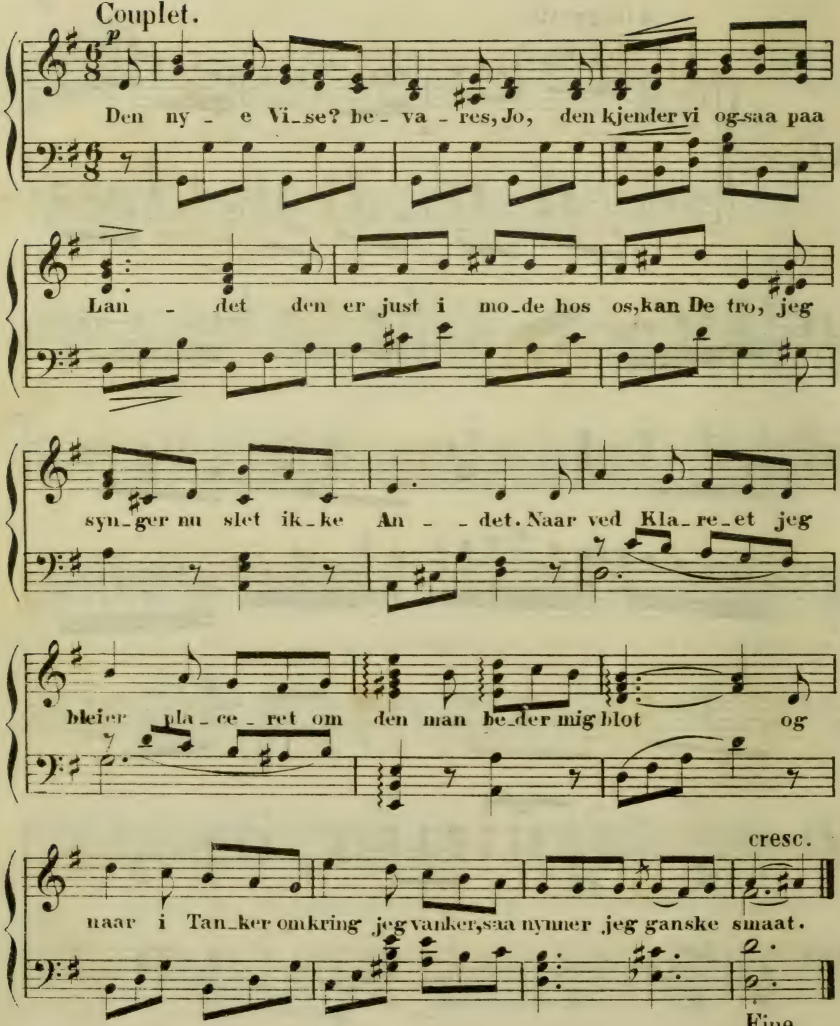
p
Den ny - e Vi_se? be - va - res, Jo, den kjender vi og-saa paa
Lan - det den er just i mo_de hos os, kan De tro, jeg
syn_ger nu slet ik_ke An - det. Naar ved Kla_re_et jeg
bleier kla - ce - ret om den man be_der mig blot og
cresc.
naar i Tan_ker omkring jeg vanker, saa nynner jeg ganske smaat.
Fine.

1ste Refrain.

Tempo di Vals.

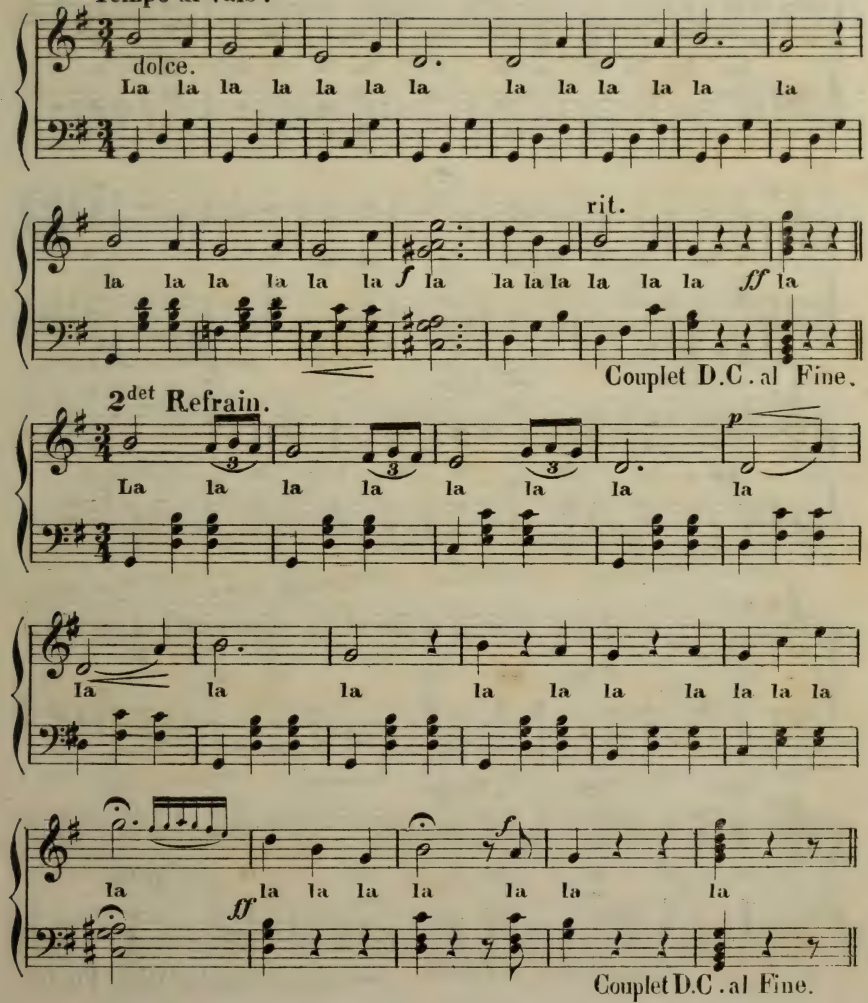

3die Refrain.

Andante.

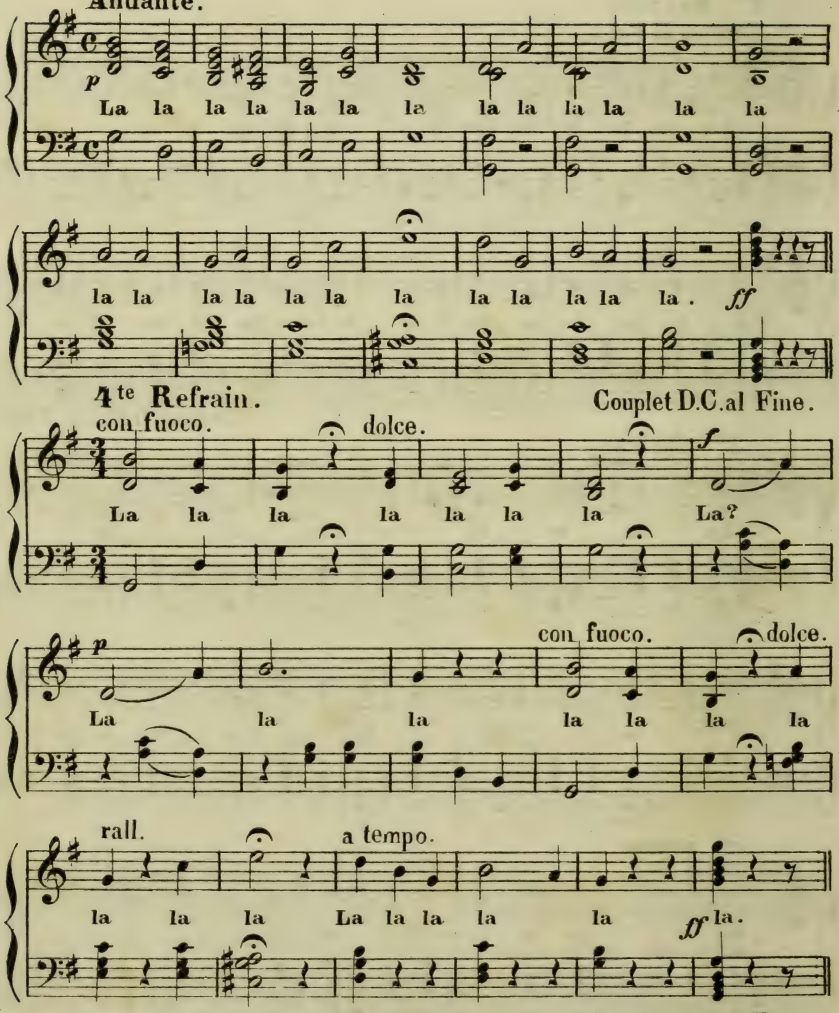

Couplet D.C. al Fine.

5te Refrain.

Allegro.

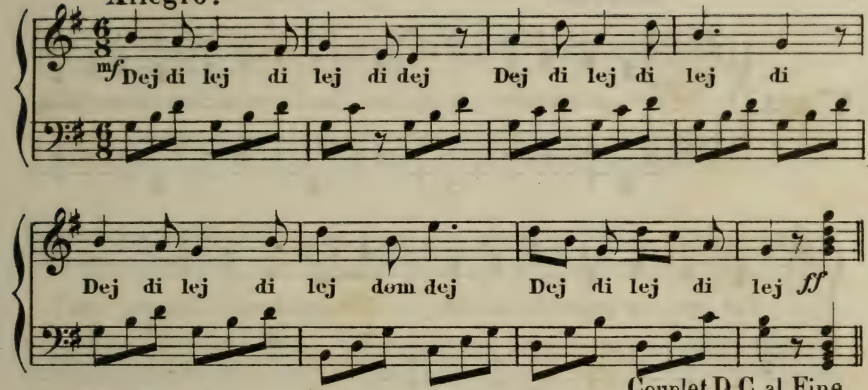

Couplet D.C al Fine.

6te Refrain.

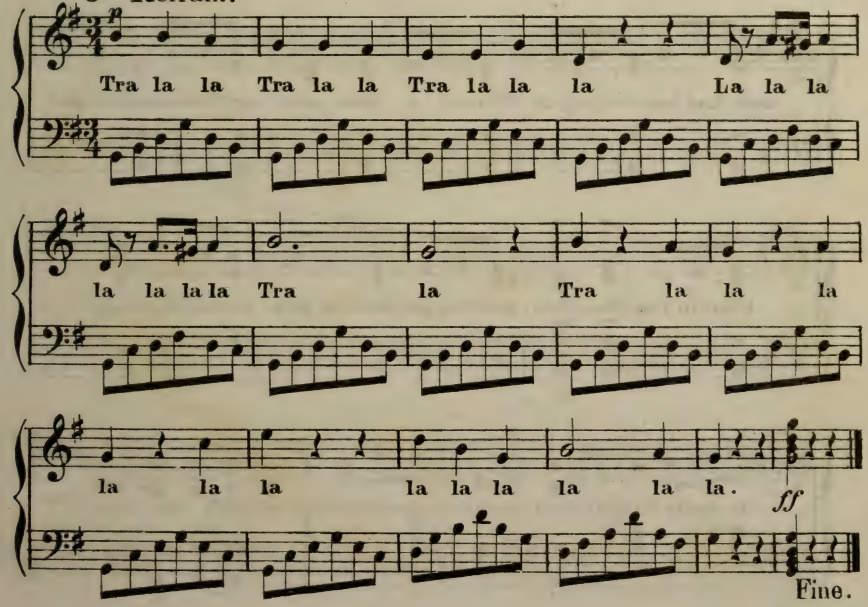

Fine.

Moderato.

№ 103.

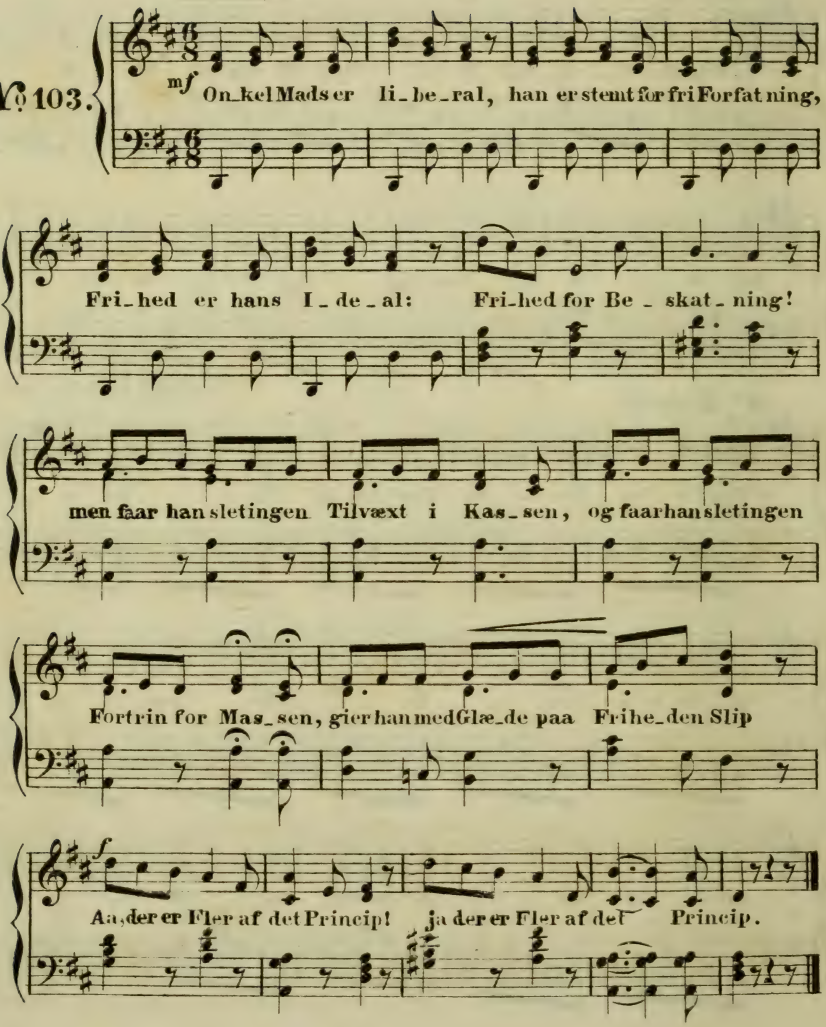

Allegretto.

№ 104.

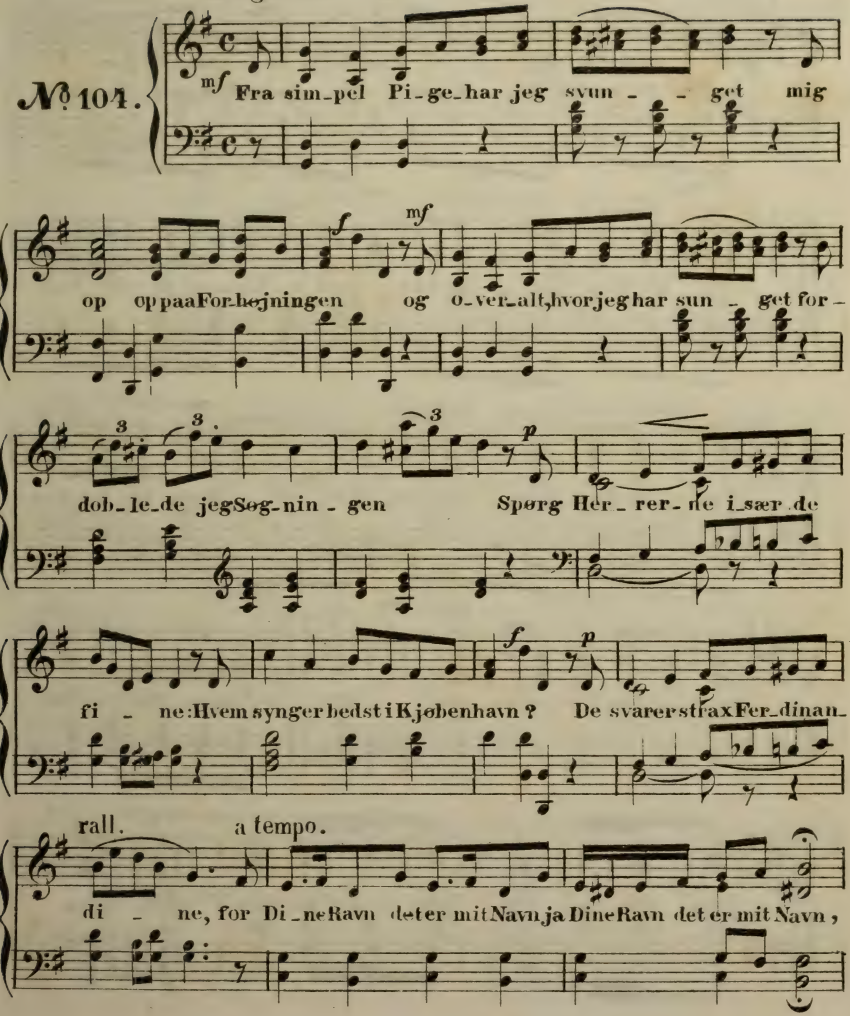

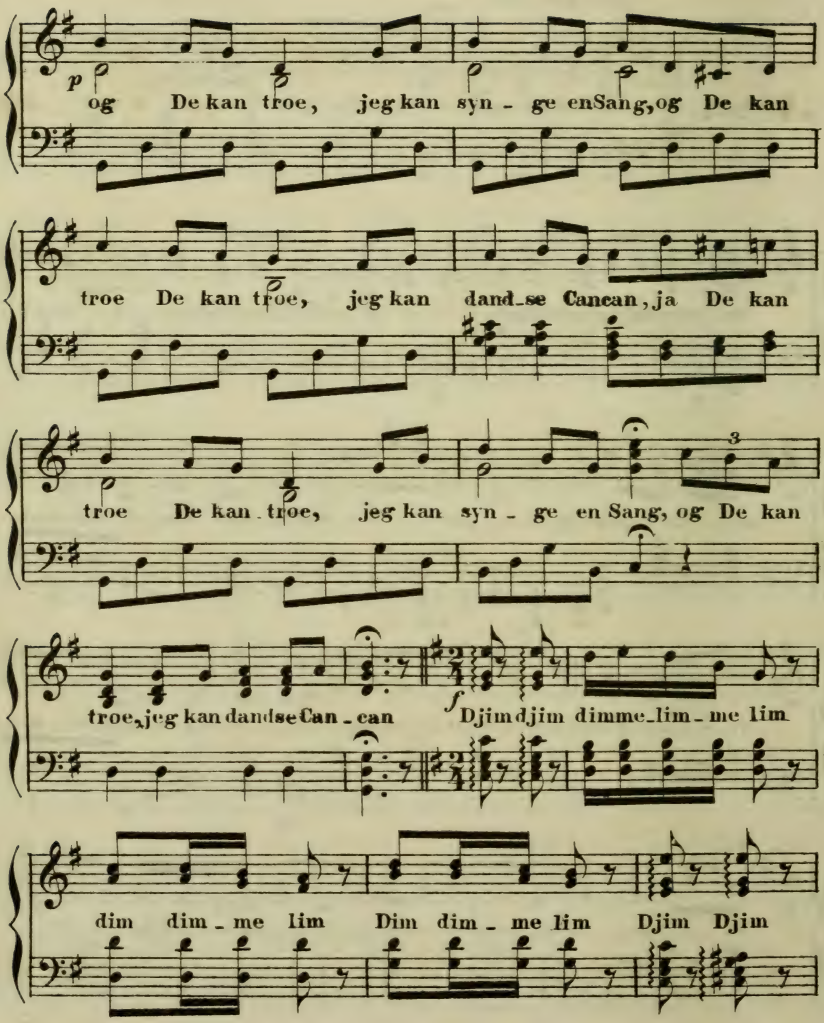
p
og De kan troe, jeg kan syn - ge en Sang, og De kan
troe De kan troe, jeg kan dand-se Cancan, ja De kan
troe De kan troe, jeg kan syn - ge en Sang, og De kan
troe, jeg kan dandse Can - can
f
Djim djim dimme-lim - me lim
dim dim - me lim Dim dim - me lim Djim Djim

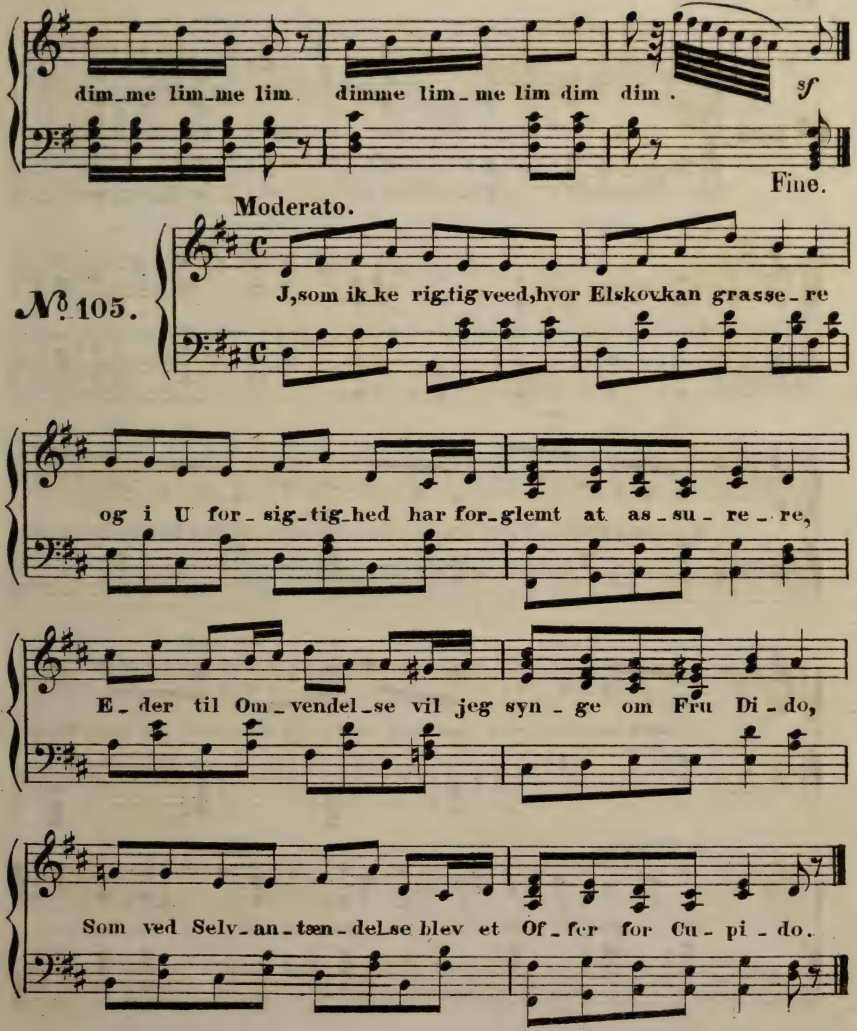
dim_me lim_me lim dimme lim_me lim dim dim .
sf
Fine.
Moderato.
№ 105.
J,som ik_ke rig_tig veed,hvor Elskov_kan grasse_re
og i U for_sig_tig_hed har for_glemt at as_su_re_re,
E_der til Om_vendel_se vil jeg syn_ge om Fru Di_do,
Som ved Selv_an_tæn_del_se blev et Of_fer for Cu_pi_do.

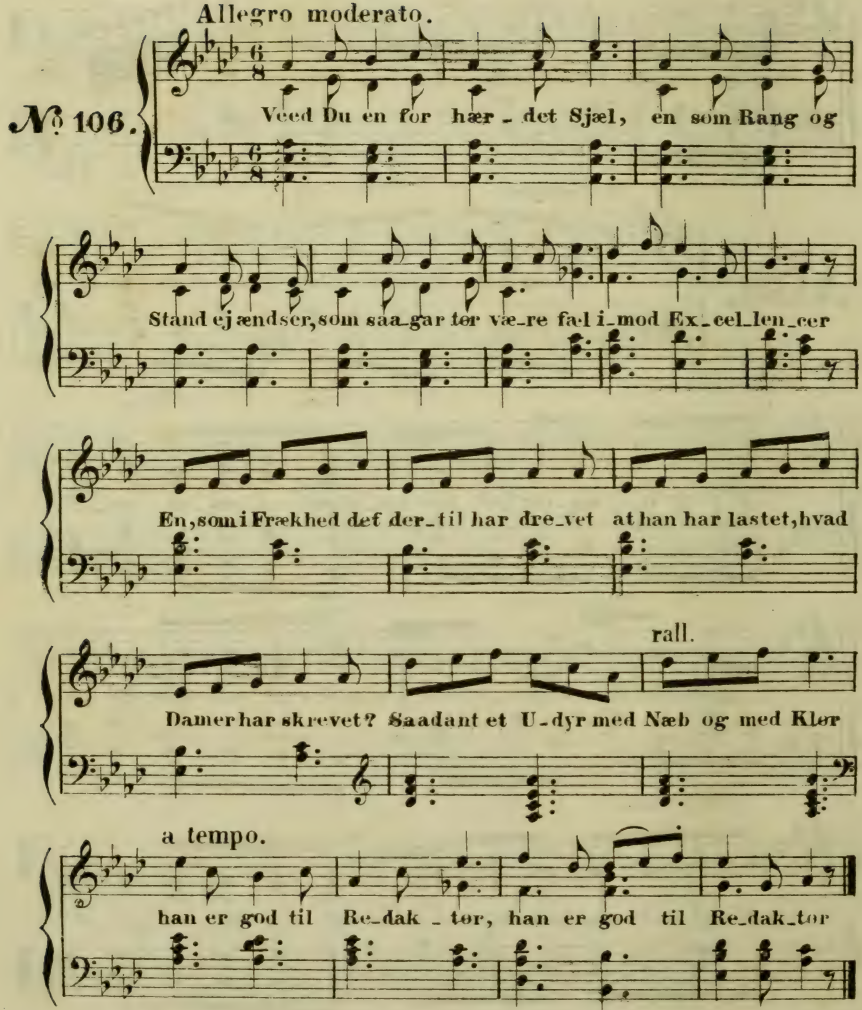
Allegro moderato.
№ 106.
Veed Du en for hær - det Sjæl, en som Rang og
Stand ej ænder, som saa gar tør væ re fæl i mod Ex cel len cer
En, som i Frækhed def der til har dre vet at han har lastet, hvad
rall.
Damer har skrevet? Saadant et U dyr med Næb og med Klør
a tempo.
han er god til Re dak tør, han er god til Re dak tør

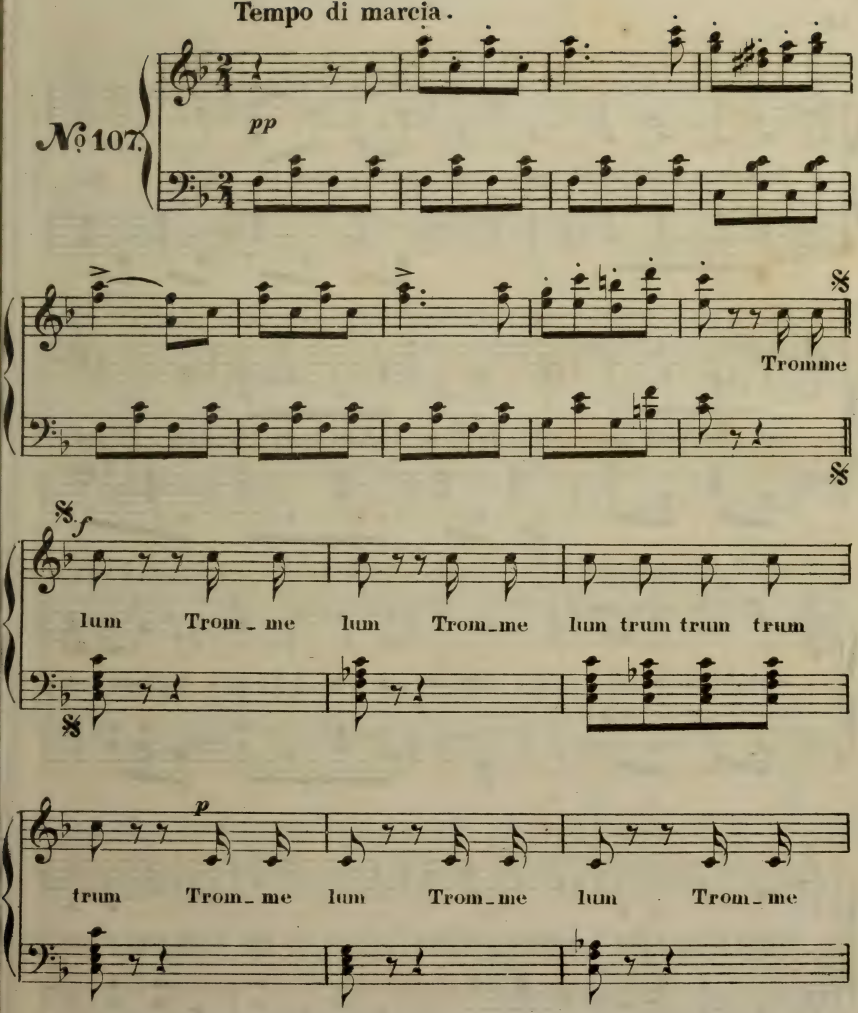
Tempo di marcia.
№ 107.
pp
Tromme
f
lum Trom_me lum Trom_me lun trum trum trum
p
trum Trom_me lum Trom_me lun Trom_me

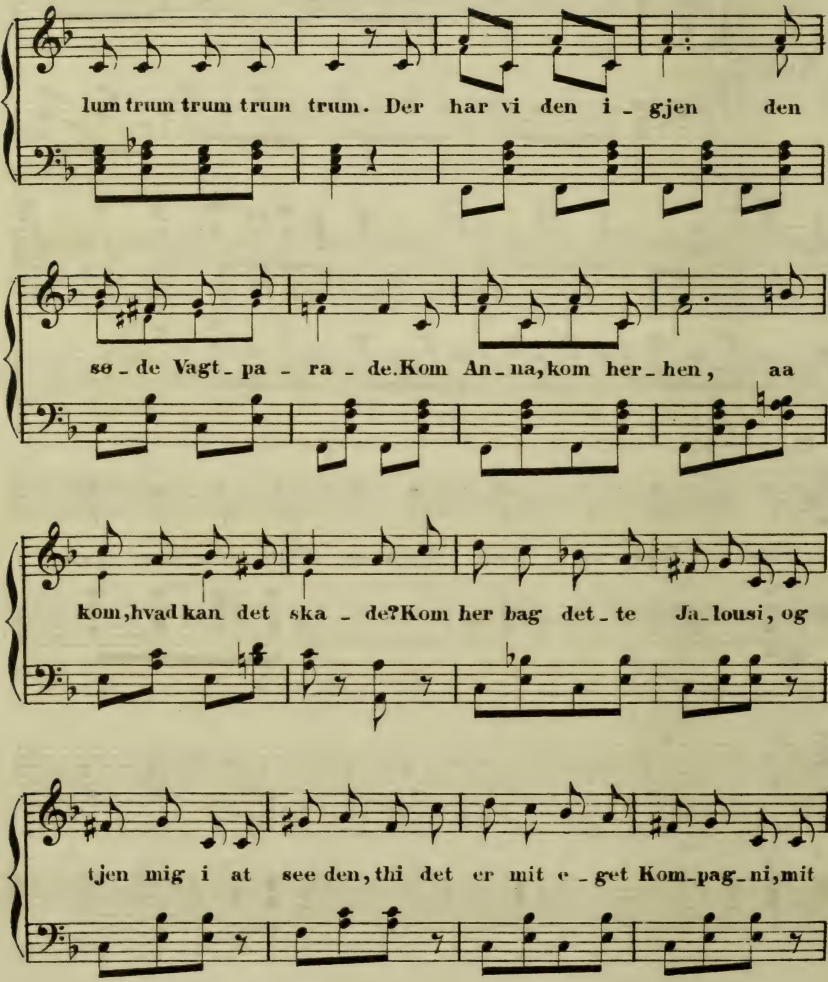
lum trum trum trum trum. Der har vi den i - gjen den
sø - de Vagt - pa - ra - de. Kom An - na, kom her - hen, aa
kom, hvad kan det ska - de? Kom her bag det - te Ja - lousi, og
tjen mig i at see den, thi det er mit e - get Kom - pag - ni, mit

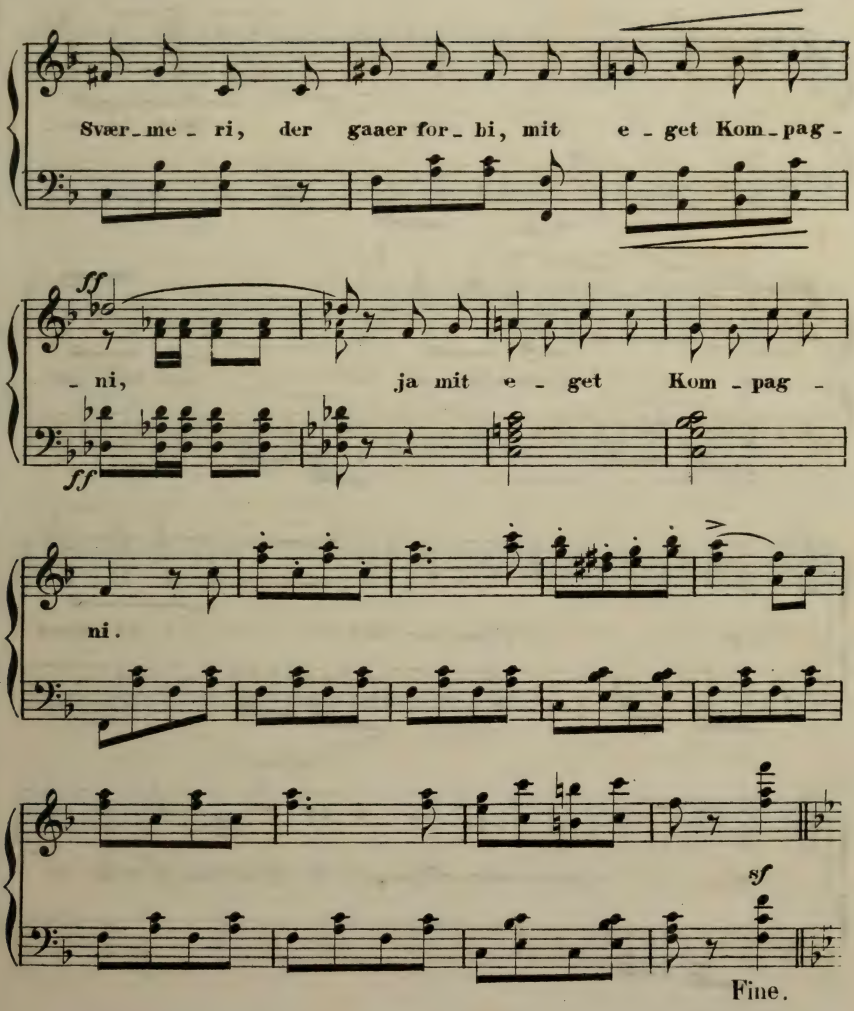
Svær_me_ri, der gaaer for_bi, mit e_get Kom_pag_
ff
_ni, ja mit e_get Kom_pag_
ff
ni.
sf
Fine.

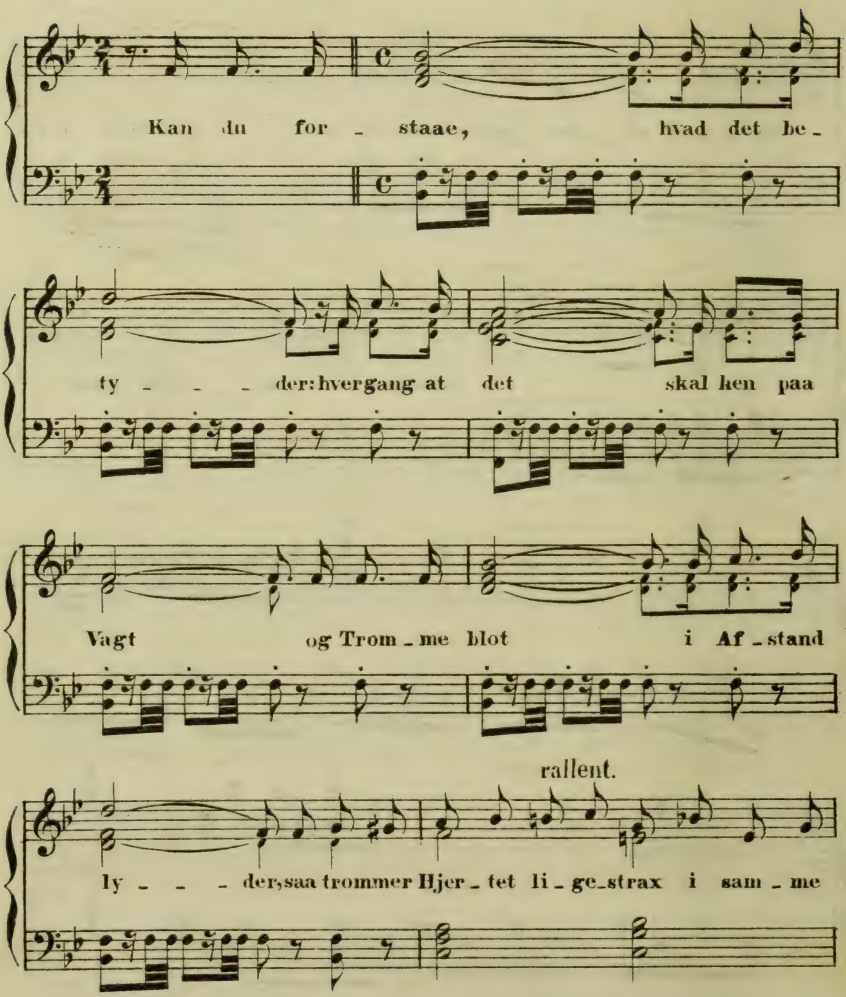
Kan du for - staae, hvad det be -
ty - - - der: hvergang at det skal ken paa
Vagt og Trom - me blot i Af - stand
rallent.
ly - - - der, saa trommer Hjer - tet li - ge - strax i sam - me

a tempo

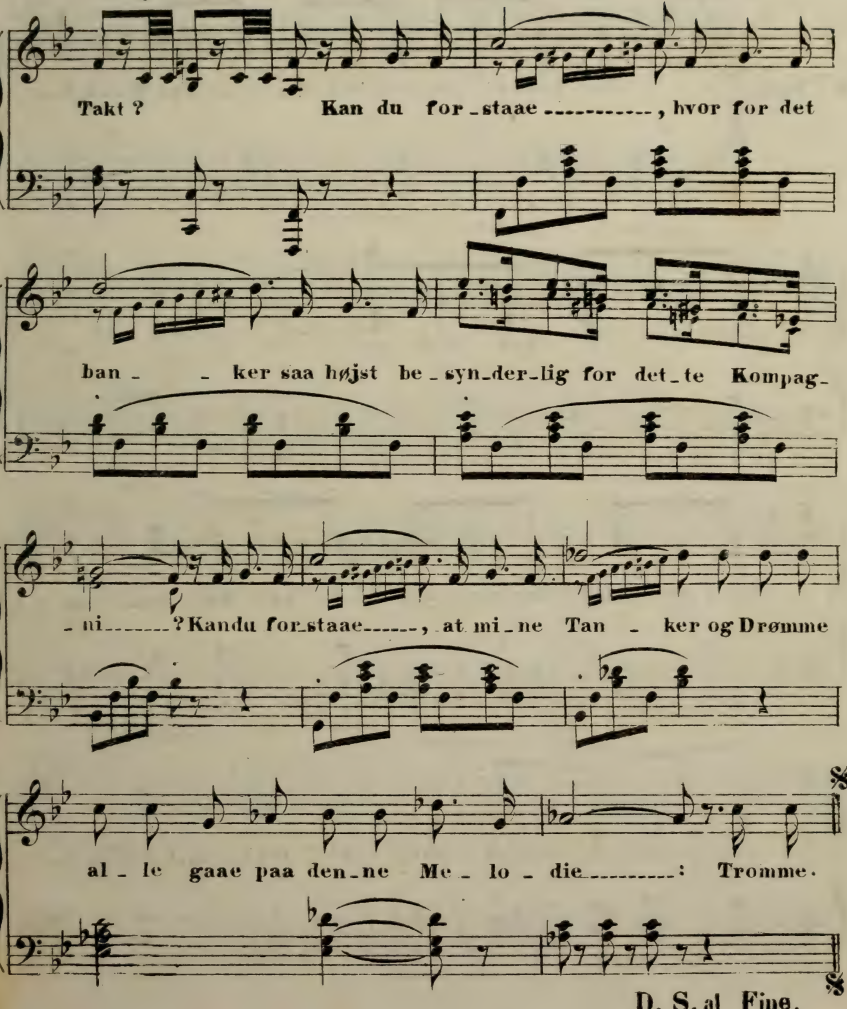
Takt ? Kan du for_staae ----------, hvor for det
ban_ _ ker saa højst be_syn_der_lig for det_te Kompag_
_ni_____? Kandu for_staae_____, at mi_ne Tan _ ker og Drømme
al_le gaae paa den_ne Me_lo_die_____: Tromme.
D. S. al Fine.

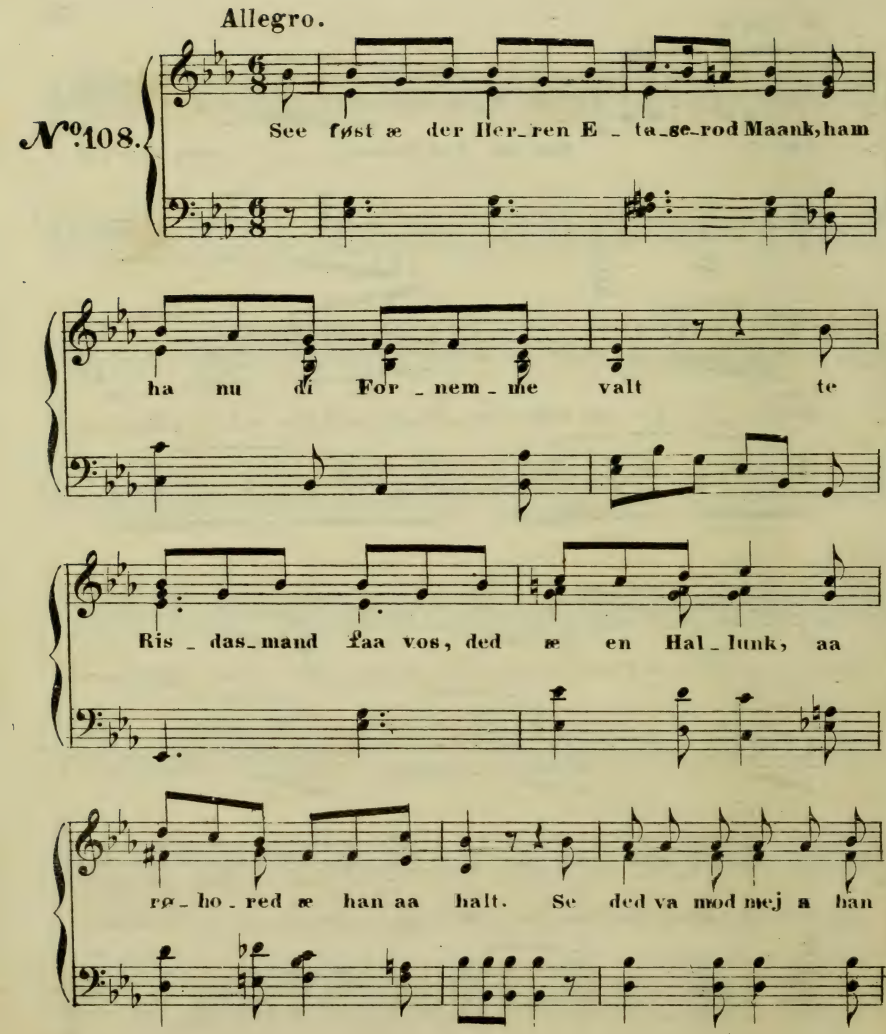
Allegro.
№ 108.
See først æ der Her_ren E _ ta_se_rod Maank, ham
ha nu di For _ nem _ me valt te
Ris _ das_mand Laa vos, ded æ en Hal _ lunk, aa
rø _ ho _ red æ han aa halt. Se ded va mod mej a han

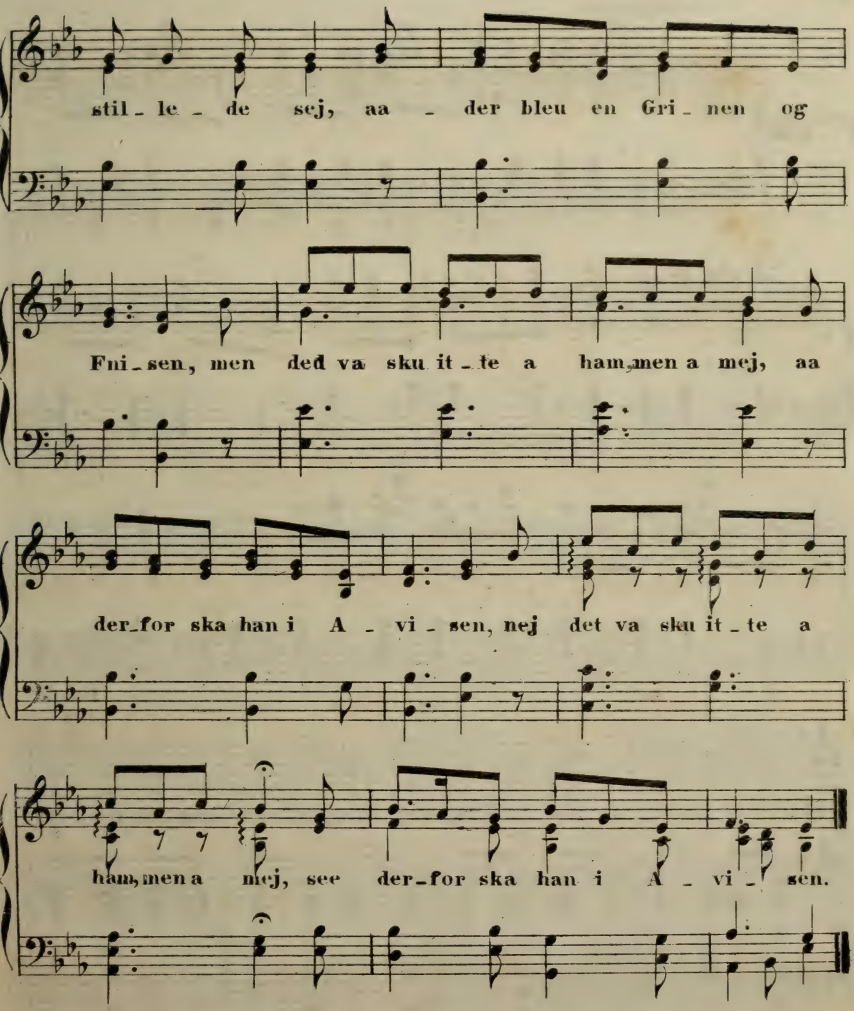
stil - le - de sej, aa - der bleu en Gri - nen og
Fni - sen, men ded va sku it - te a ham men a mej, aa
der - for ska han i A - vi - sen, nej det va sku it - te a
ham, men a mej, see der - for ska han i A - vi - sen.

Allegretto.

№ 109

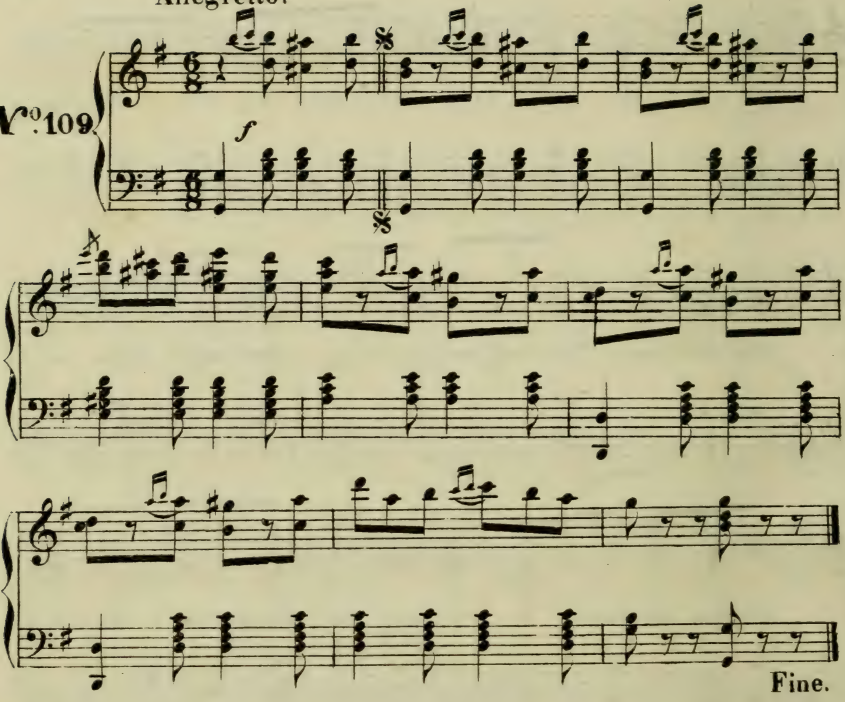

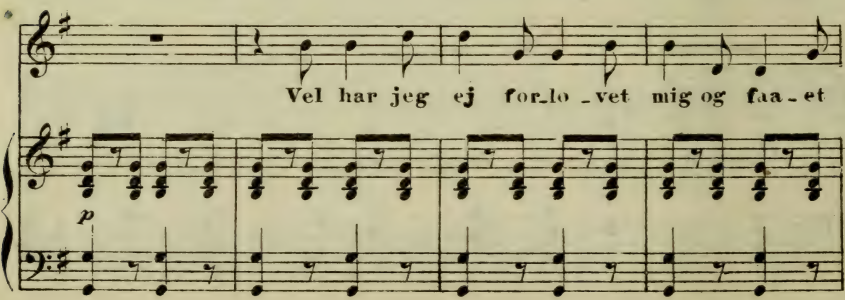

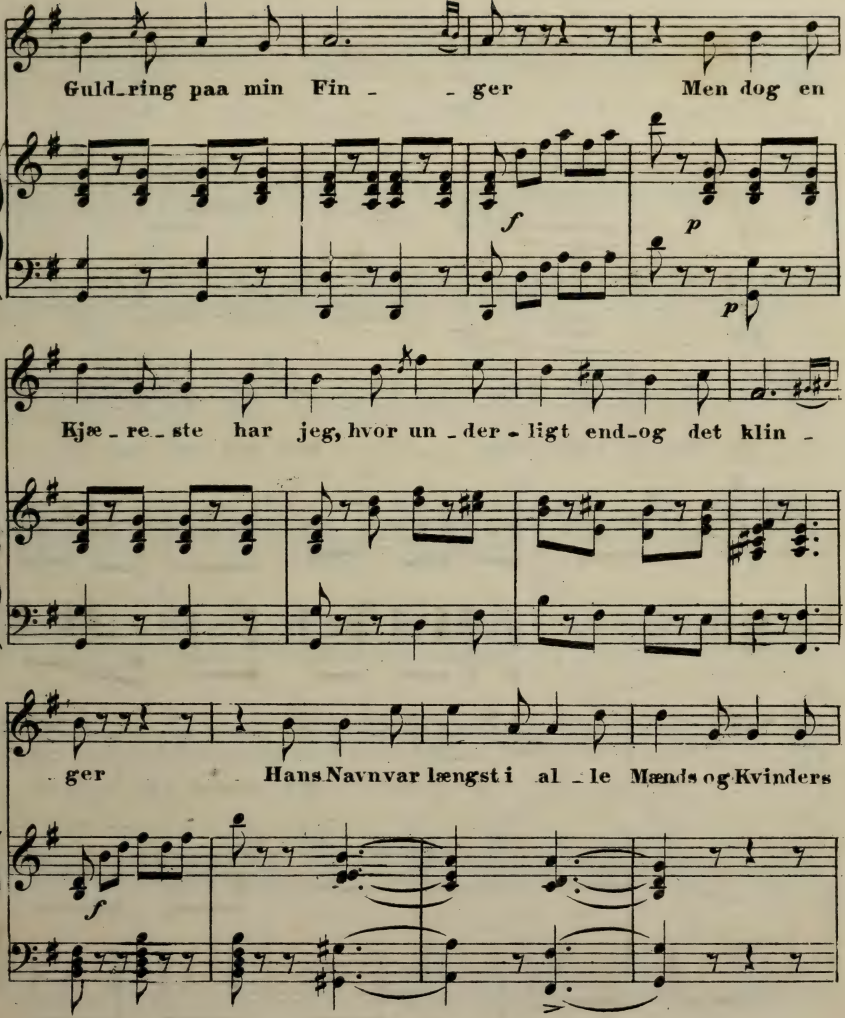
Guld_ring paa min Fin _ _ ger Men dog en
Kjæ _ re _ ste har jeg, hvor un _ der _ ligt end_og det klin _
_ ger Hans Navn var længst i al _ le Mænds og Kvinders

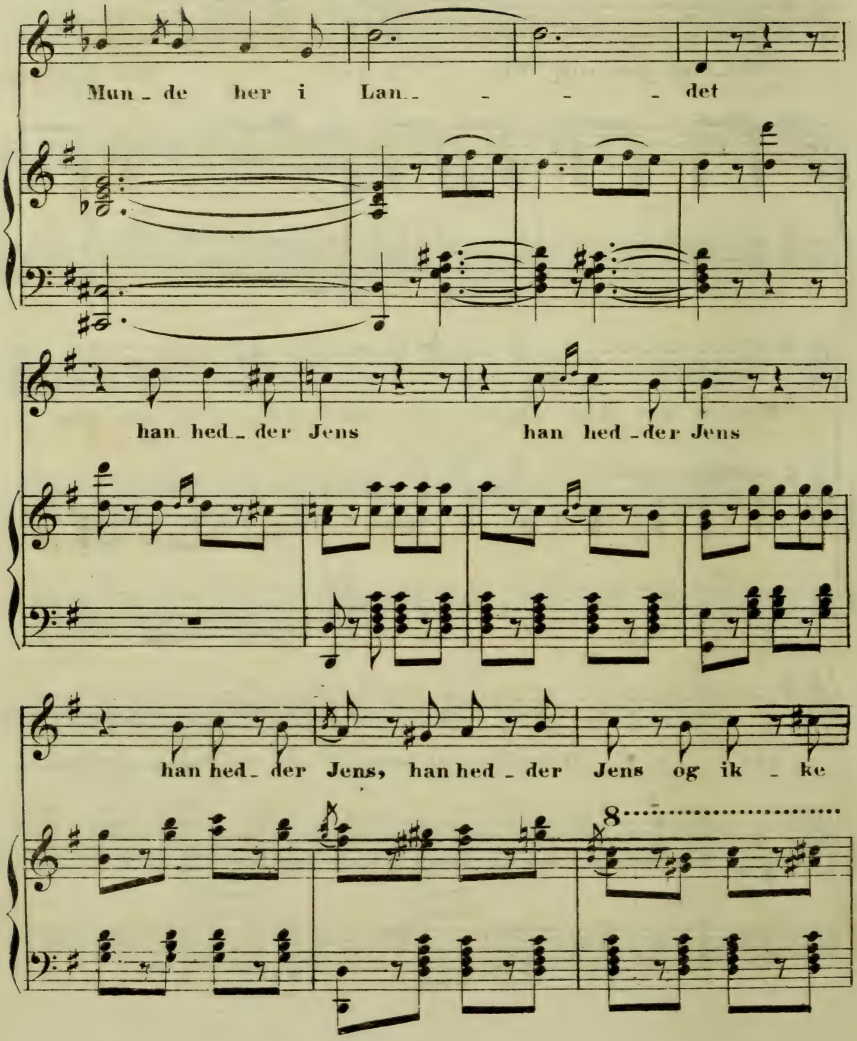
Mun - de her i Lan - - - - det
han hed - der Jens han hed - der Jens
han hed - der Jens, han hed - der Jens og ik - ke
8

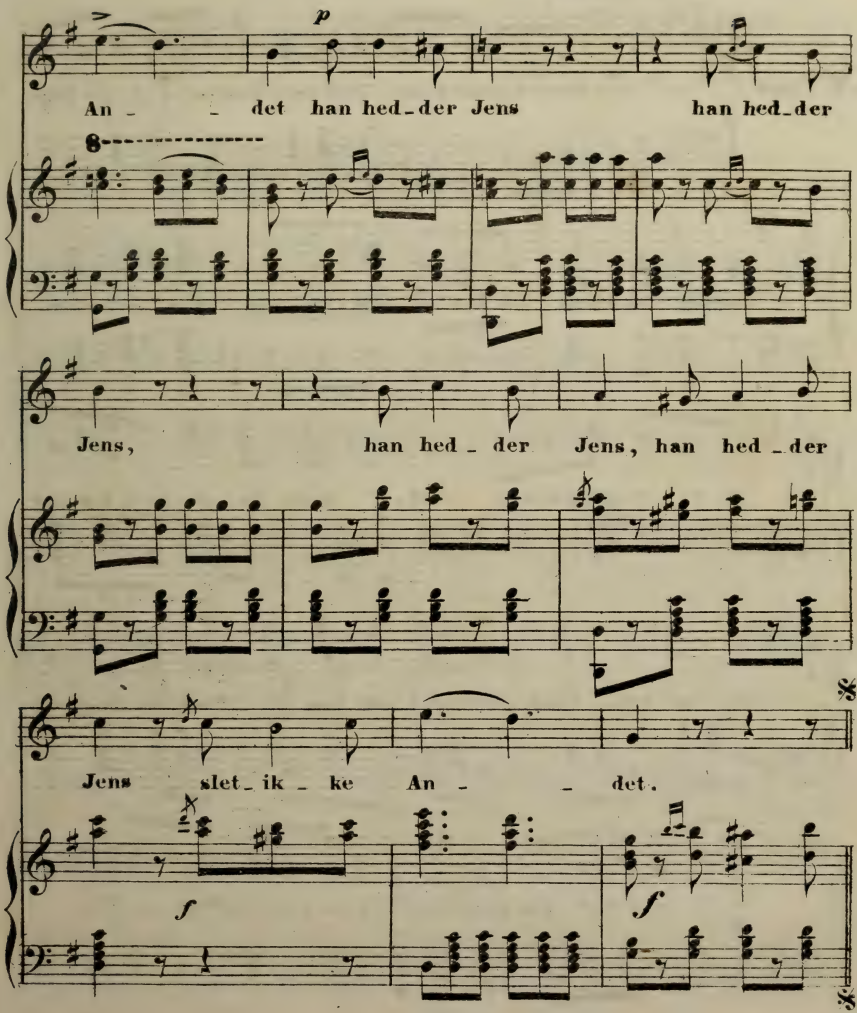
p
An - - det han hed-der Jens han hed-der
8
Jens, han hed - der Jens, han hed - der
Jens slet-ik - ke An - - det.
f
f

Moderato.

№ 110

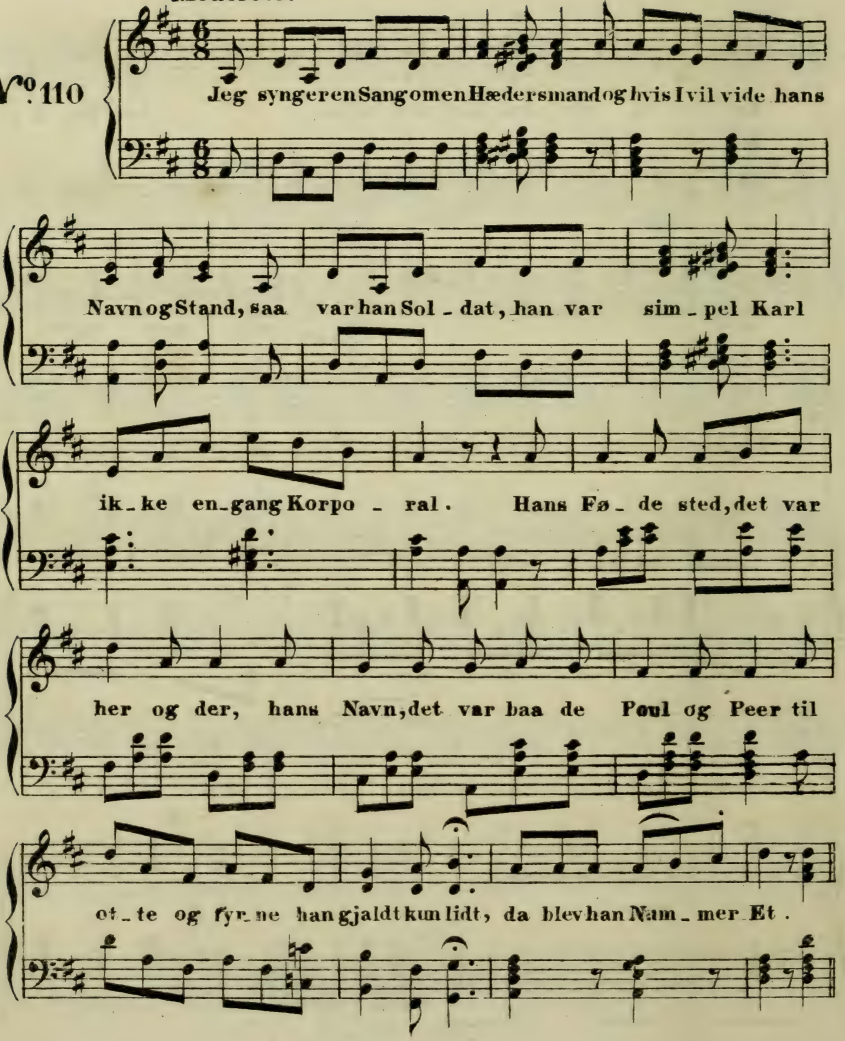

Tempo di Marsch.

№ 111.

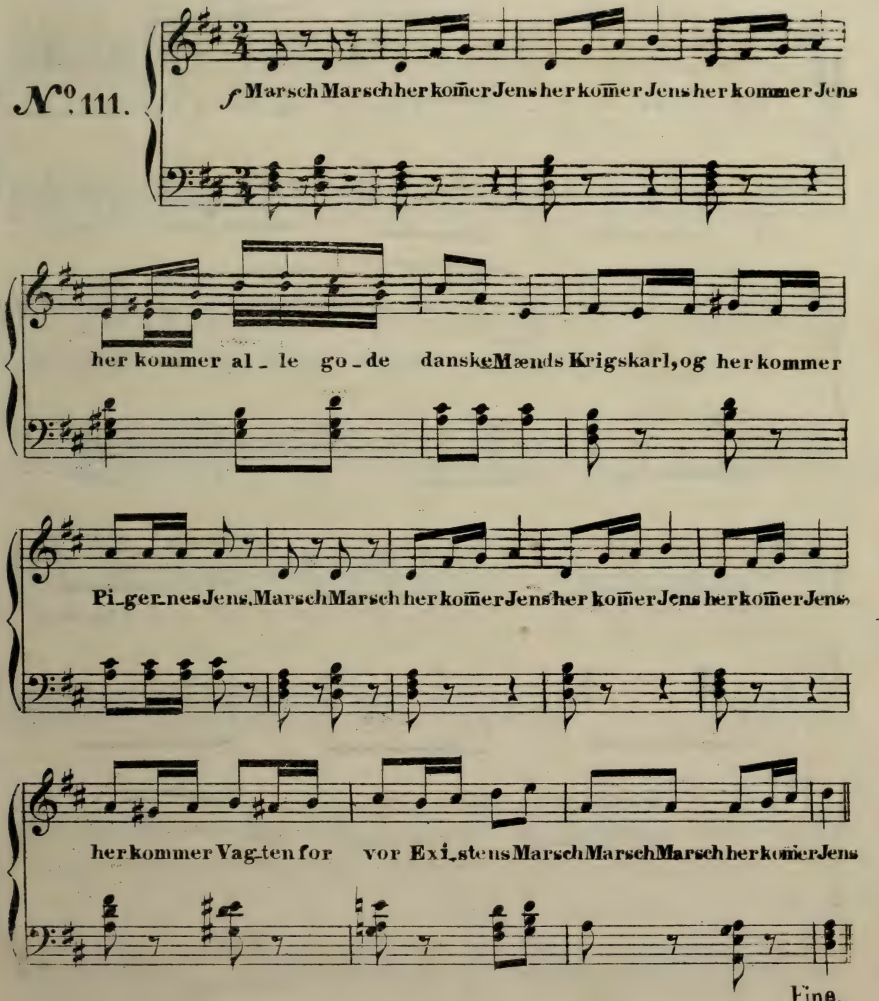

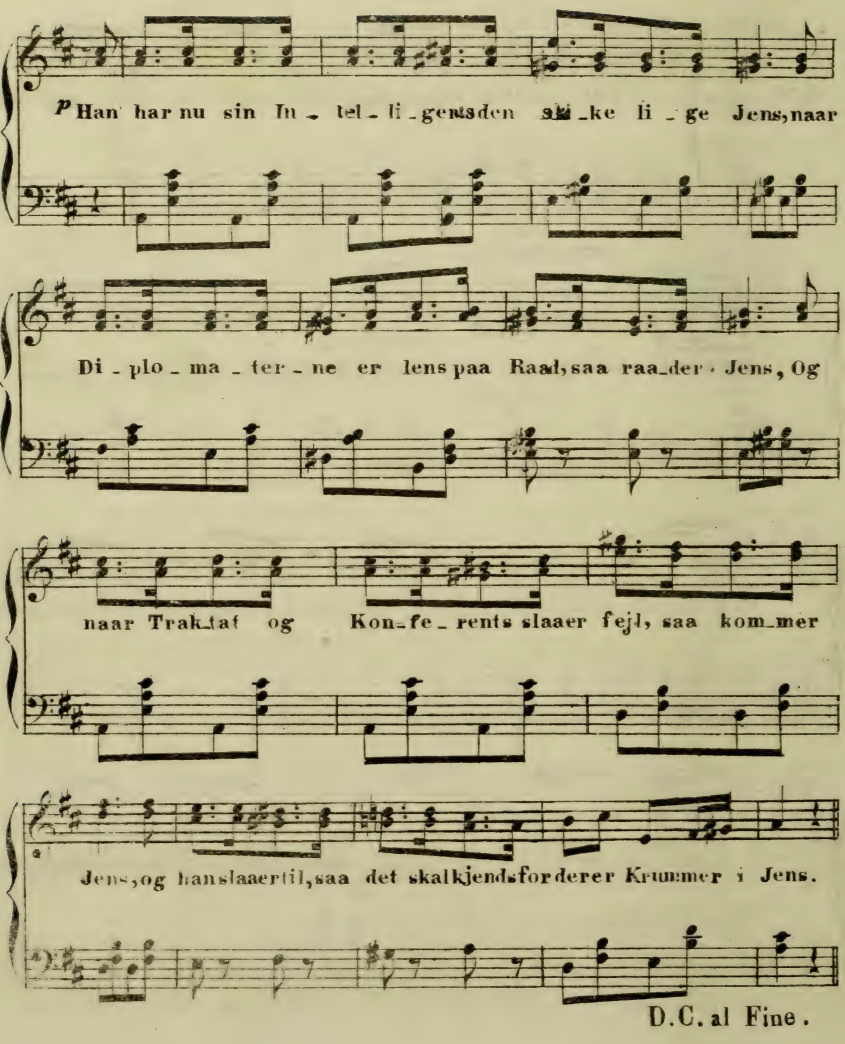
p Han har nu sin In_tel_li_gents den ski_ke li_ge Jens, naar
Di_plo_ma_ter_ne er lens paa Raad, saa raa_der Jens, Og
naar Trak_tat og Kon_fe_rents slaaer fejl, saa kom_mer
Jens, og hanslaaer til, saa det skal kjends forderer Krummer i Jens.
D.C. al Fine.

Trio.

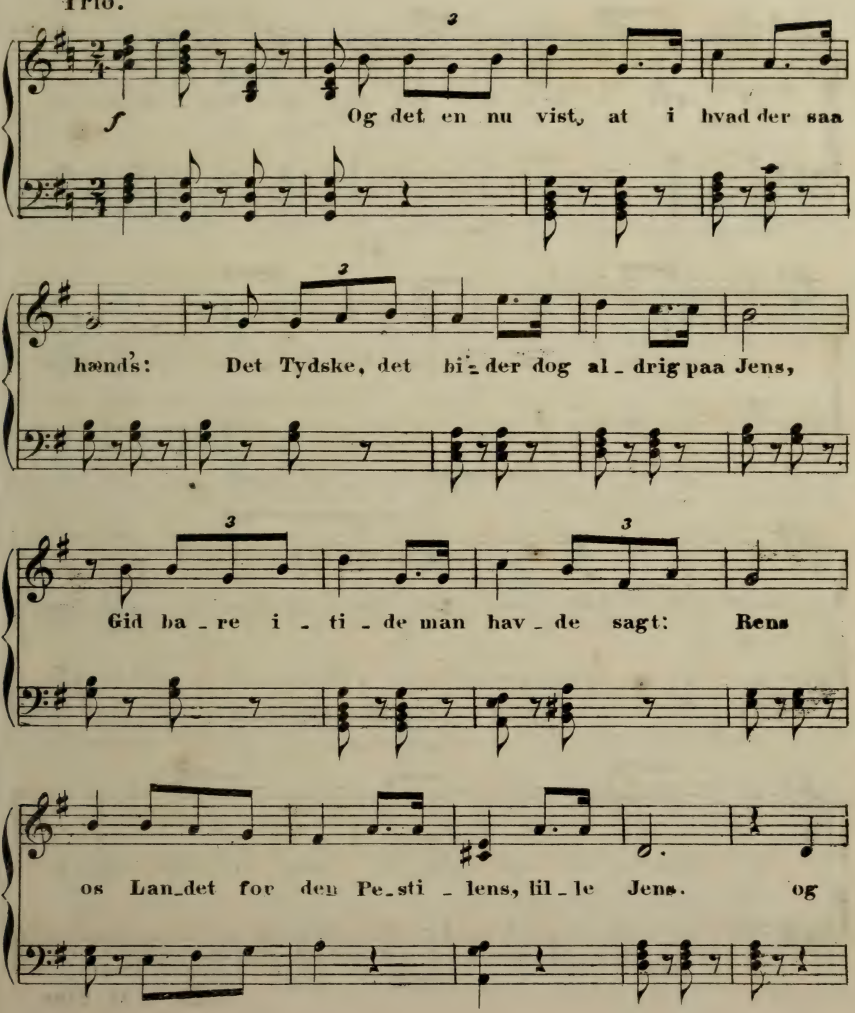
f
Og det en nu vist, at i hvad der saa
hænds: Det Tydske, det bi-der dog al-drig paa Jens,
Gid ba-re i-ti-de man hav-de sagt: Rens
os Lan-det for den Pe-sti-lens, lil-le Jens. og

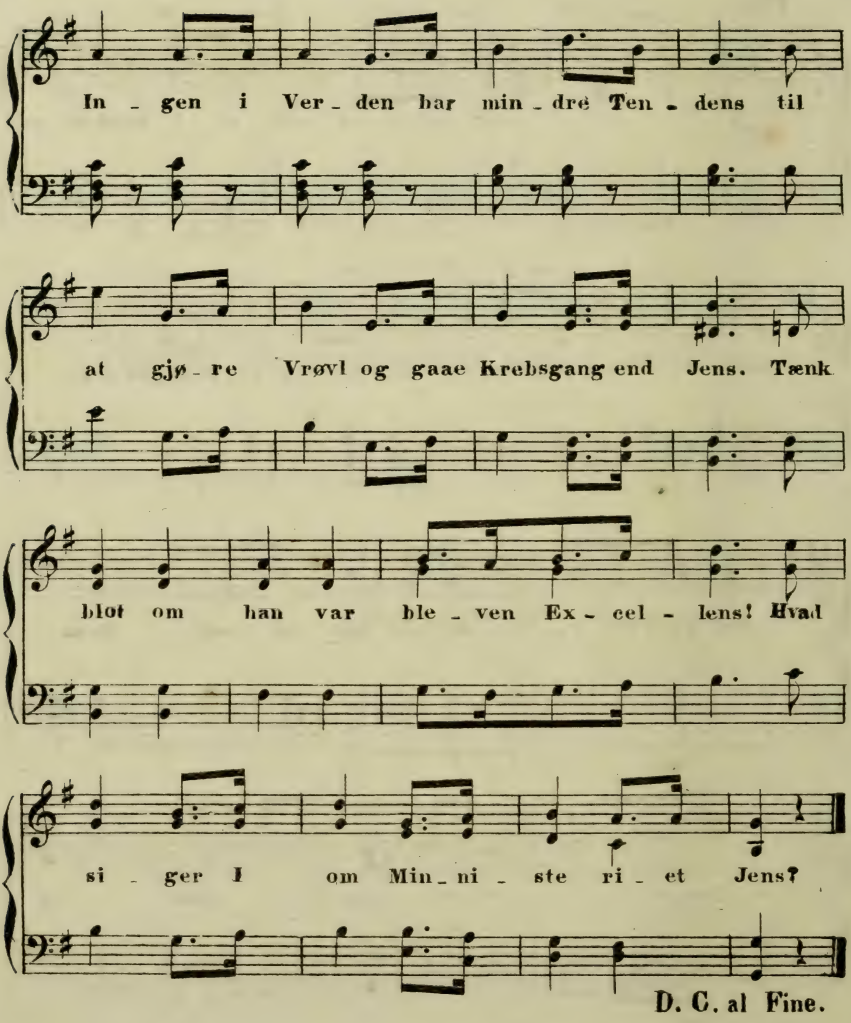
In - gen i Ver - den har min - dre Ten - dens til
at gjø - re Vrøvl og gaae Krebsgang end Jens. Tænk
blot om han var ble - ven Ex - cel - lens! Hvad
si - ger I om Min - ni - ste ri - et Jens?
D. C. al Fine.

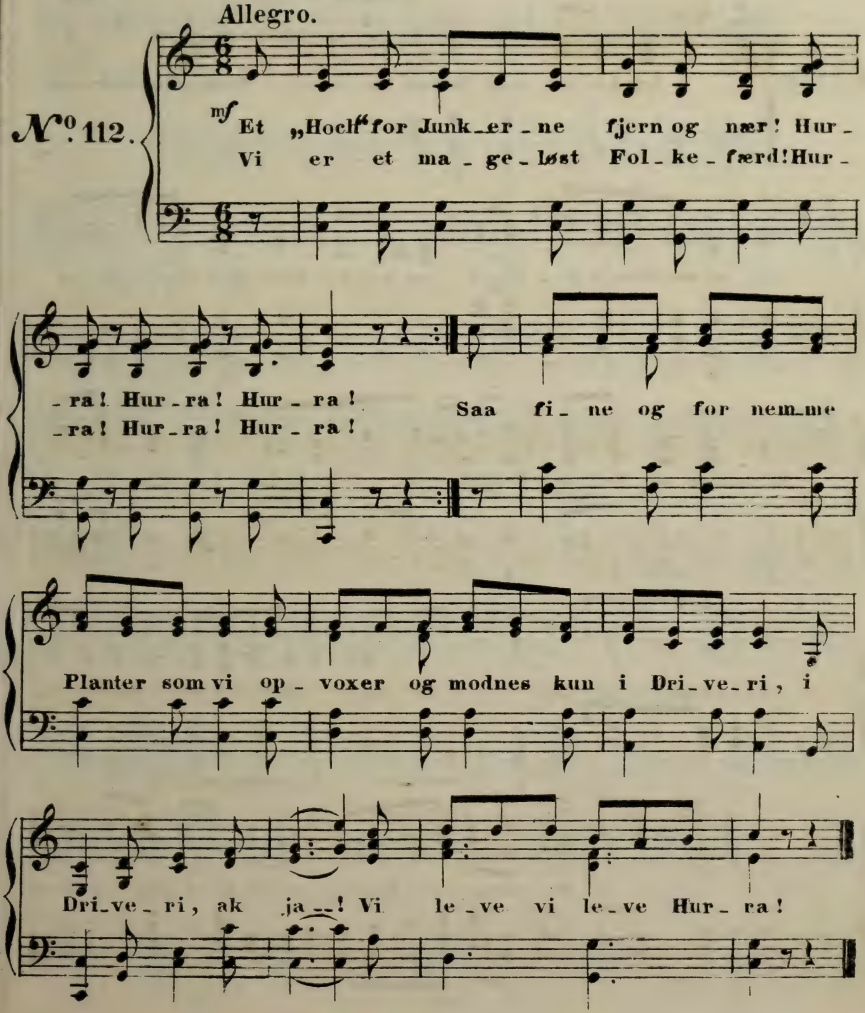
Allegro.
№ 112.
mf
Et „Hoch" for Junk_er_ne fjern og nær! Hur_
Vi er et ma_ge_løst Fol_ke_færd! Hur_
_ra! Hur_ra! Hur_ra!
_ra! Hur_ra! Hur_ra!
Saa fi_ne og for nem_me
Planter som vi op_voxer og modnes kun i Dri_ve_ri, i
Dri_ve_ri, ak ja__! Vi le_ve vi le_ve Hur_ra!

Andante quasi Allegro.

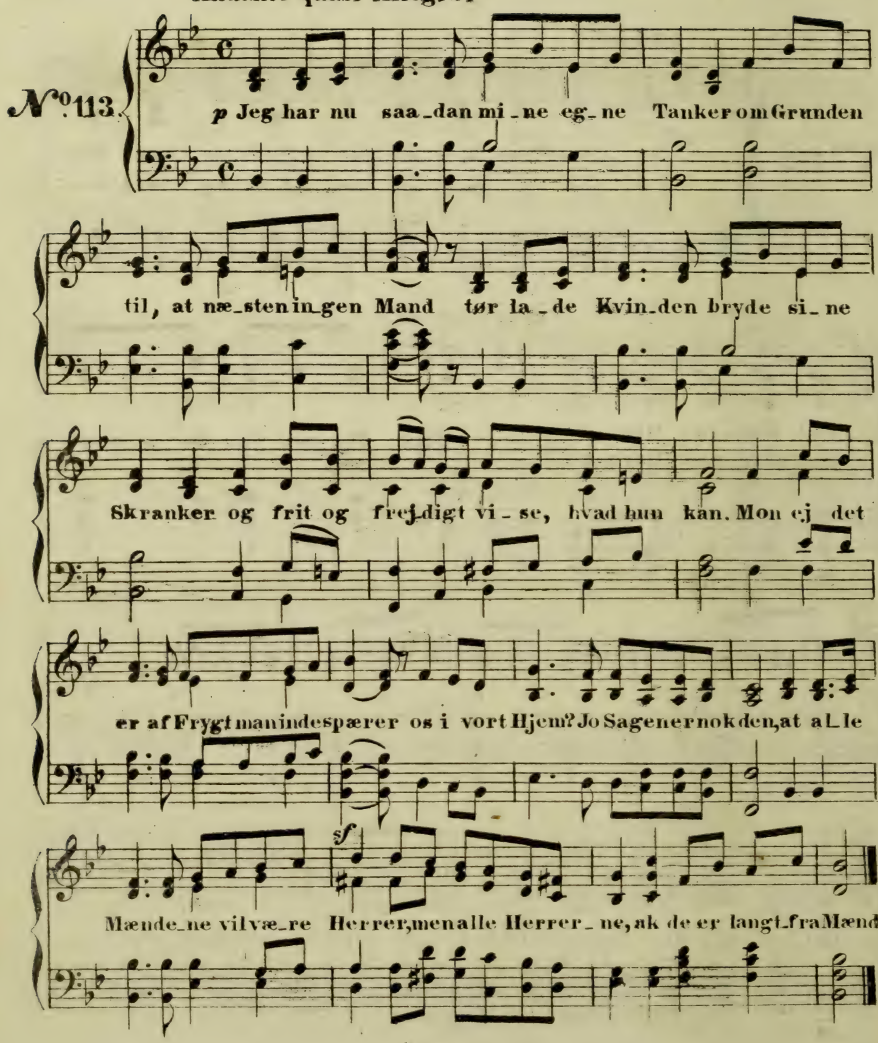

Moderato.

№ 114.

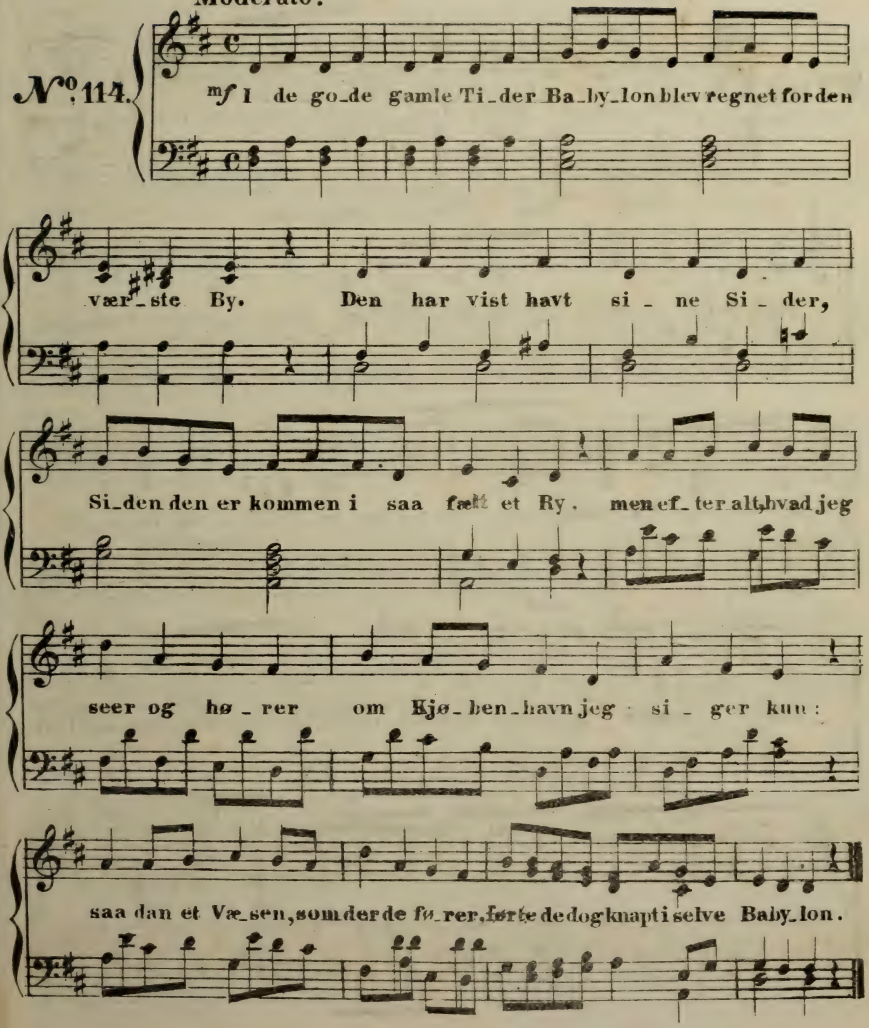

Allegro.

№ 115.

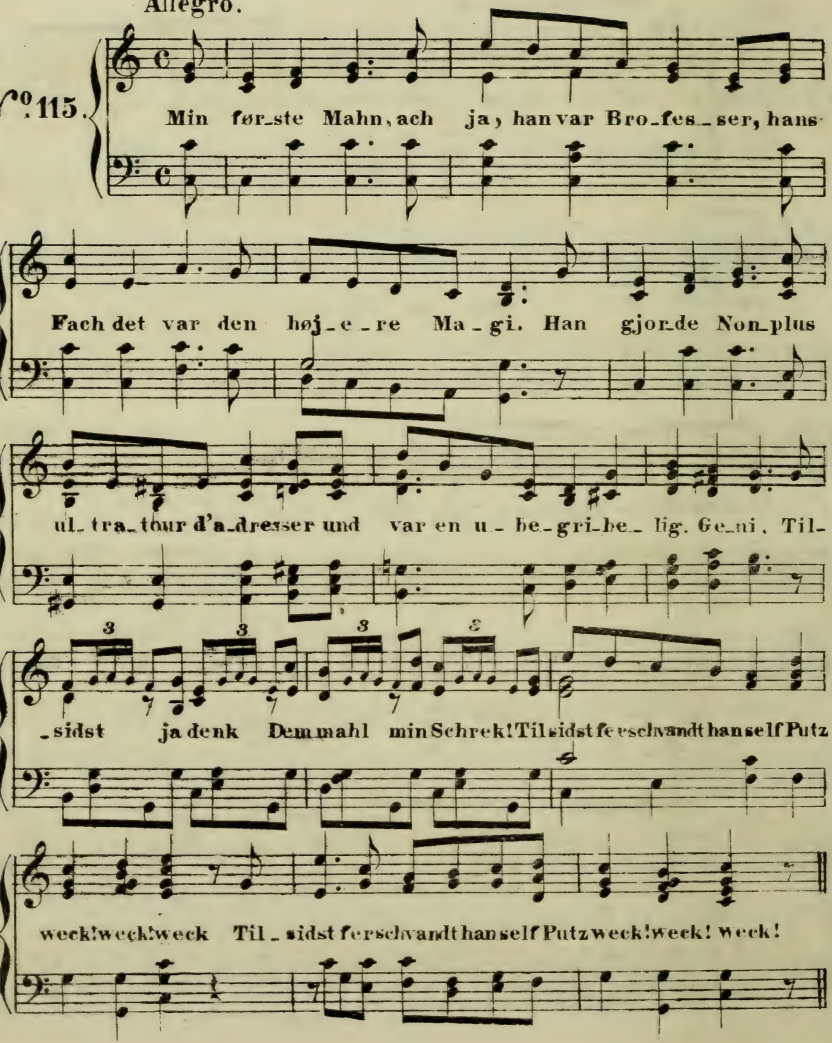
Min før_ste Mahn, ach ja, han var Bro_fes_ser, hans
Fach det var den høj_e_re Ma_gi. Han gjor_de Non_plus
ul_tra_tour d'a_dresser und var en u_be_gri_be_lig. Ge_ni. Til_
_sidst ja denk Dem mahl min Schrek! Til_sidst fe_schwandt han self Putz
weck! weck! weck Til_sidst fe_rschwandt han self Putz weck! weck! weck!

Allegro.

№116.

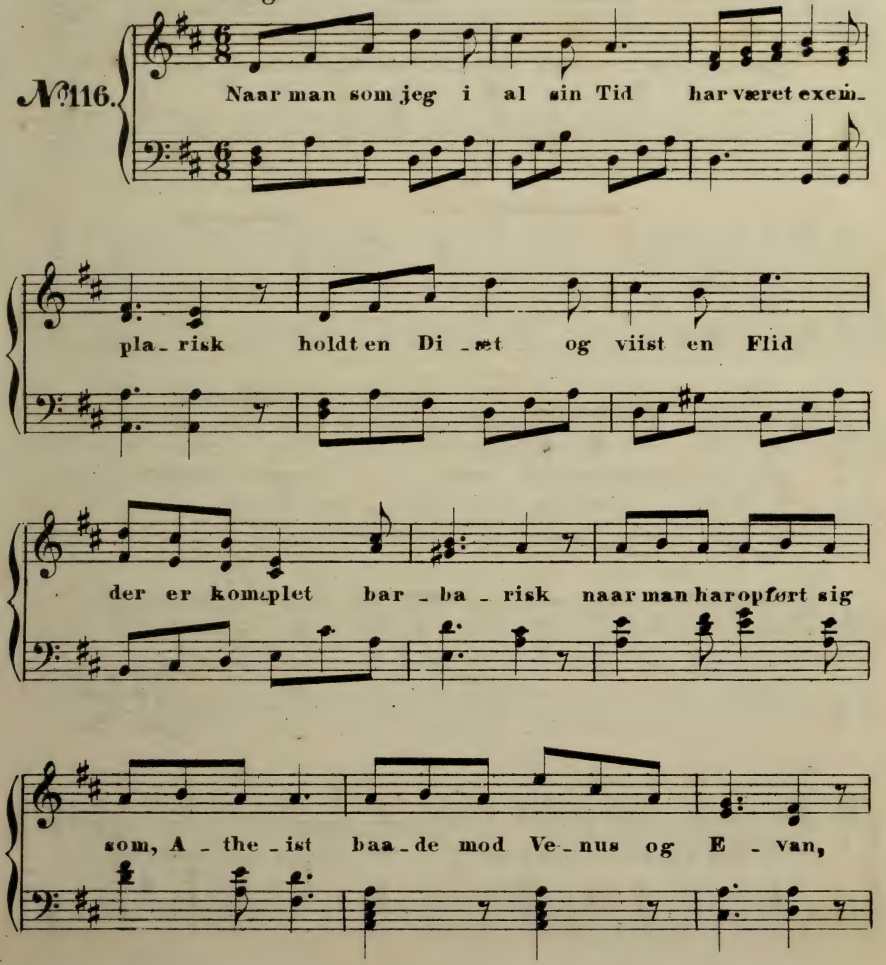
Naar man som jeg i al sin Tid har været exem-
pla-risk holdt en Di-æt og viist en Flid
der er komplet bar-ba-risk naar man har opført sig
som, A-the-ist baa-de mod Ve-nus og E-van,

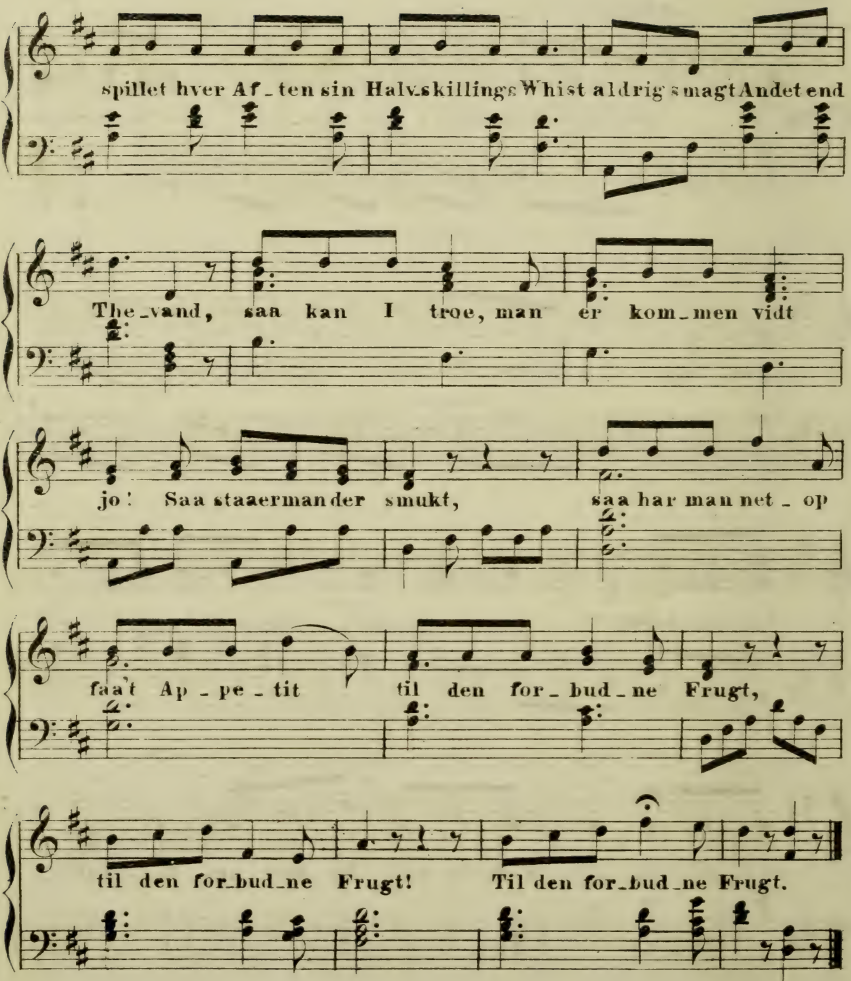
spillet hver Af_ten sin Halv_skillings Whist aldrig smagt Andet end
The_vand, saa kan I troe, man er kom_men vidt
jo! Saa staaer man der smukt, saa har man net_op
faa't Ap_pe_tit til den for_bud_ne Frugt,
til den for_bud_ne Frugt! Til den for_bud_ne Frugt.

Tempo di marcia.

№ 117.

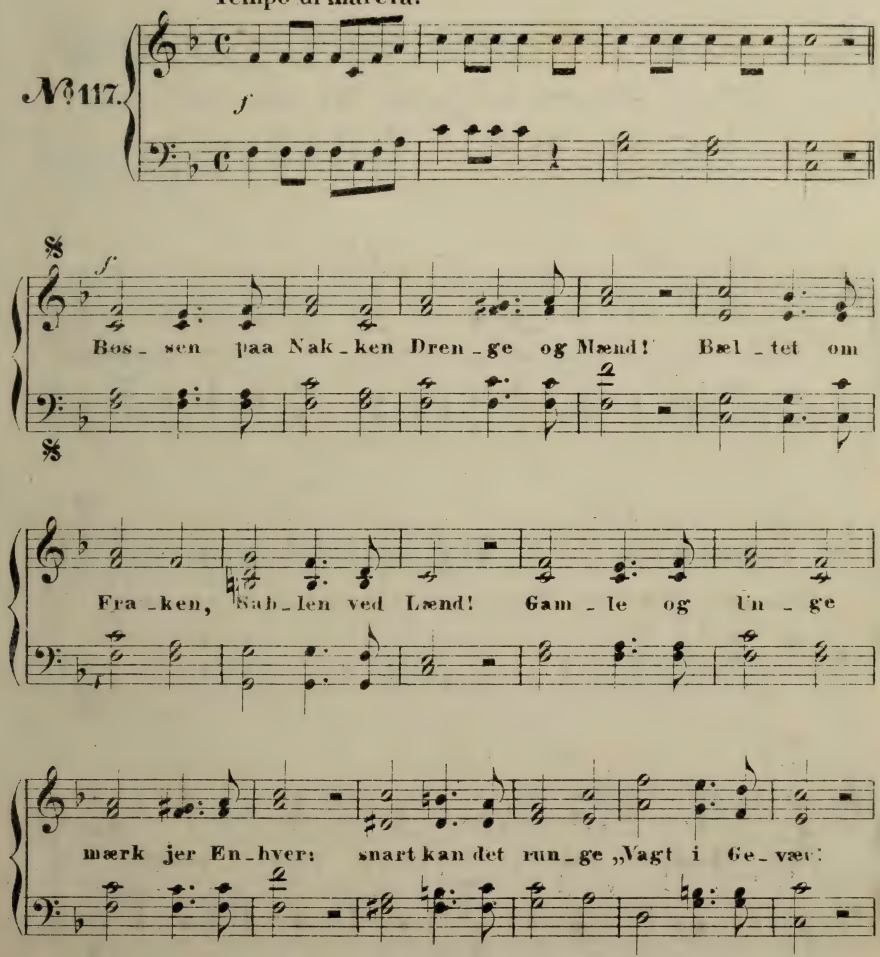

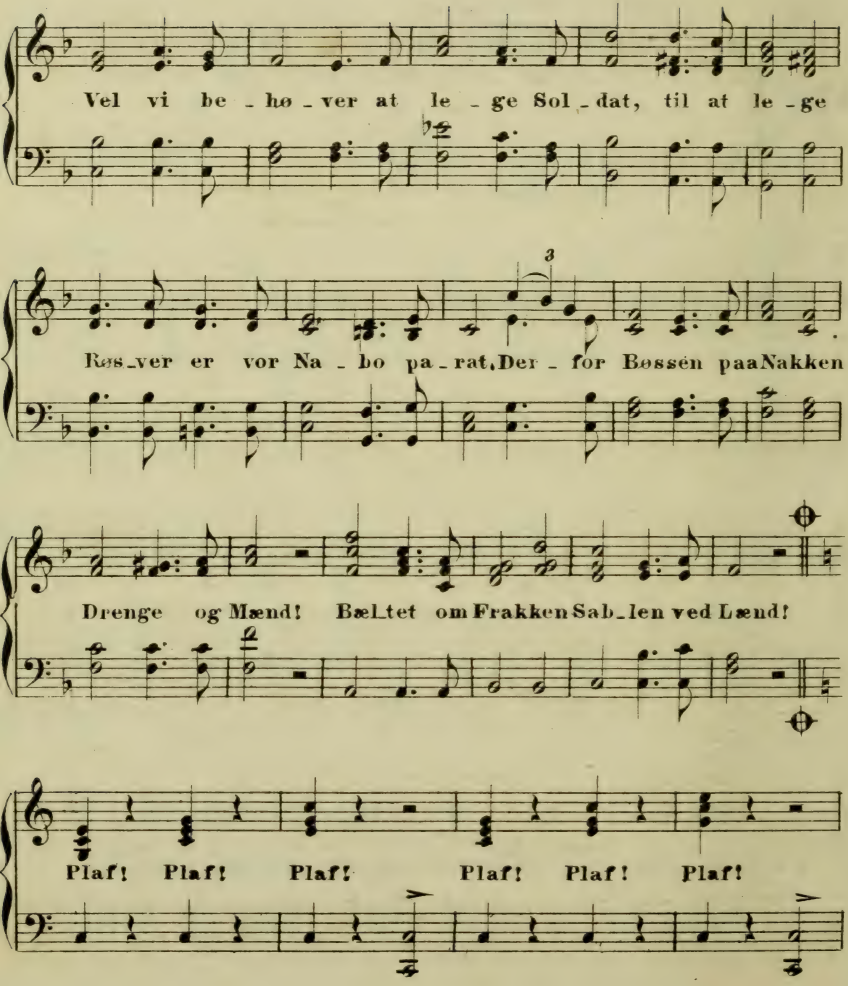
Vel vi be - hø - ver at le - ge Sol - dat, til at le - ge
Røs - ver er vor Na - bo pa - rat, Der - for Bøssen paa Nakken
Drenge og Mænd! Bæltet om Frakken Sab - len ved Lænd!
Plaf! Plaf! Plaf! Plaf! Plaf! Plaf!

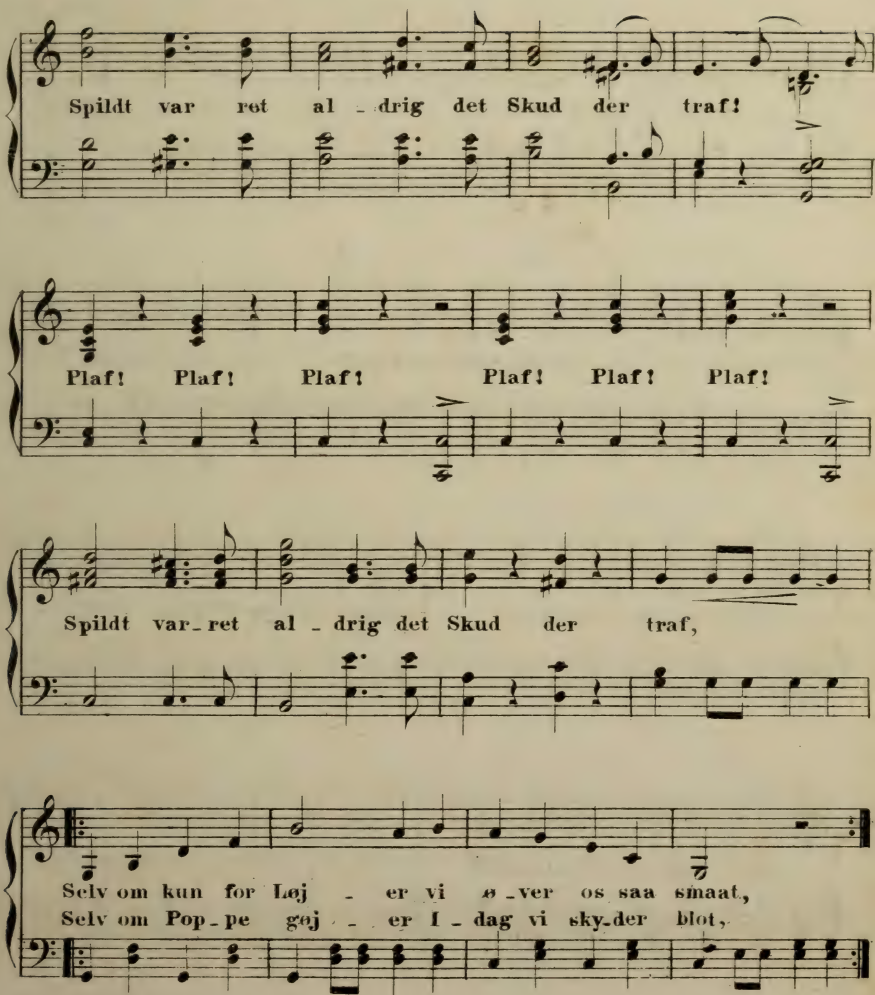
Spildt var ret al - drig det Skud der traf!
Plaf! Plaf! Plaf! Plaf! Plaf! Plaf!
Spildt var ret al - drig det Skud der traf,
Selv om kun for Løj - er vi ø - ver os saa smaat,
Selv om Pop - pe gøj - er I - dag vi sky - der blot,

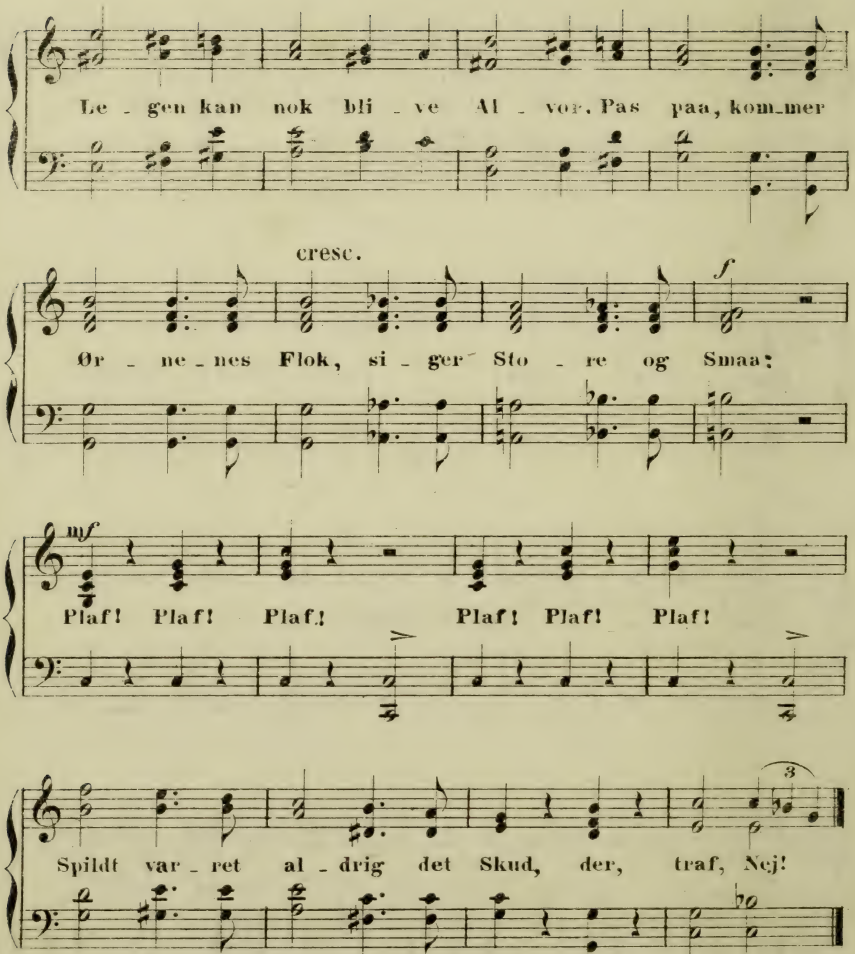
Le - gen kan nok bli - ve Al - vor. Pas paa, kommer
cresc.
f
Ør - ne - nes Flok, si - ger Sto - re og Smaa:
mf
Plaf! Plaf! Plaf! Plaf! Plaf! Plaf!
3
Spildt var - ret al - drig det Skud, der, traf, Nej!
D. S. al ⊕
poi segue Coda e Trio.

CODA.

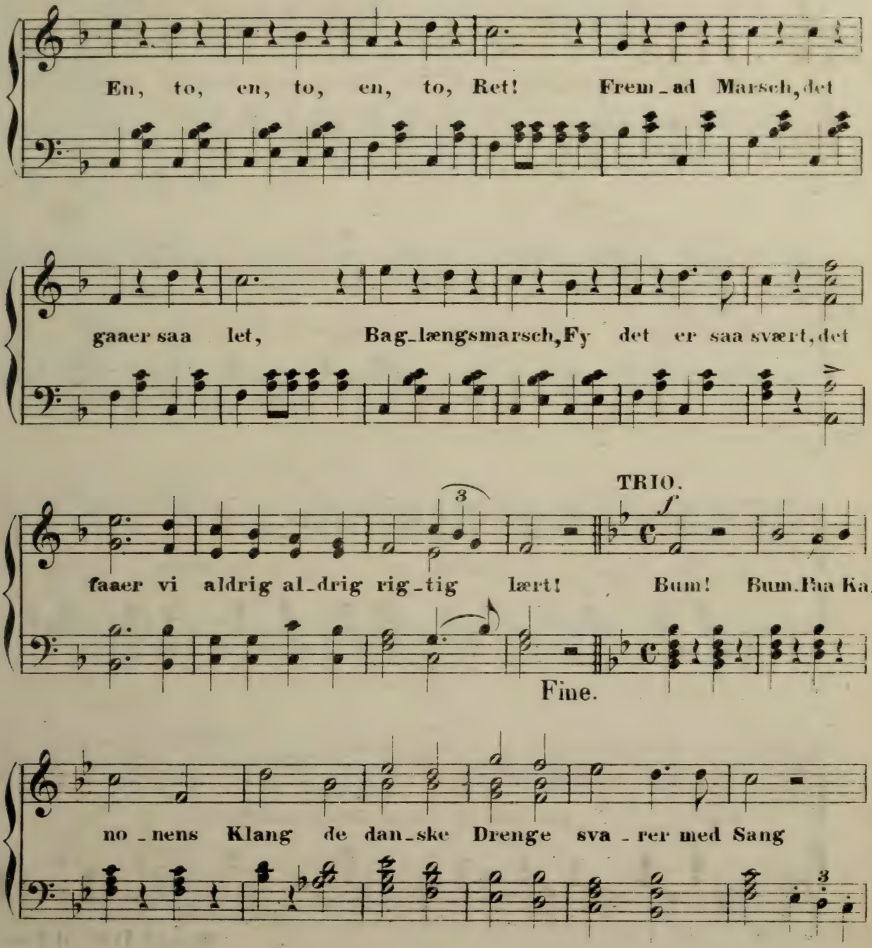
En, to, en, to, en, to, Ret! Frem_ad Marsch, det
gaaer saa let, Bag_længsmarsch, Fy det er saa svært, det
TRIO.
f
faaer vi aldrig al_drig rig_tig lært! Bum! Bum. Paa Ka.
Fine.
no_nens Klang de dan_ske Drenge sva_rer med Sang

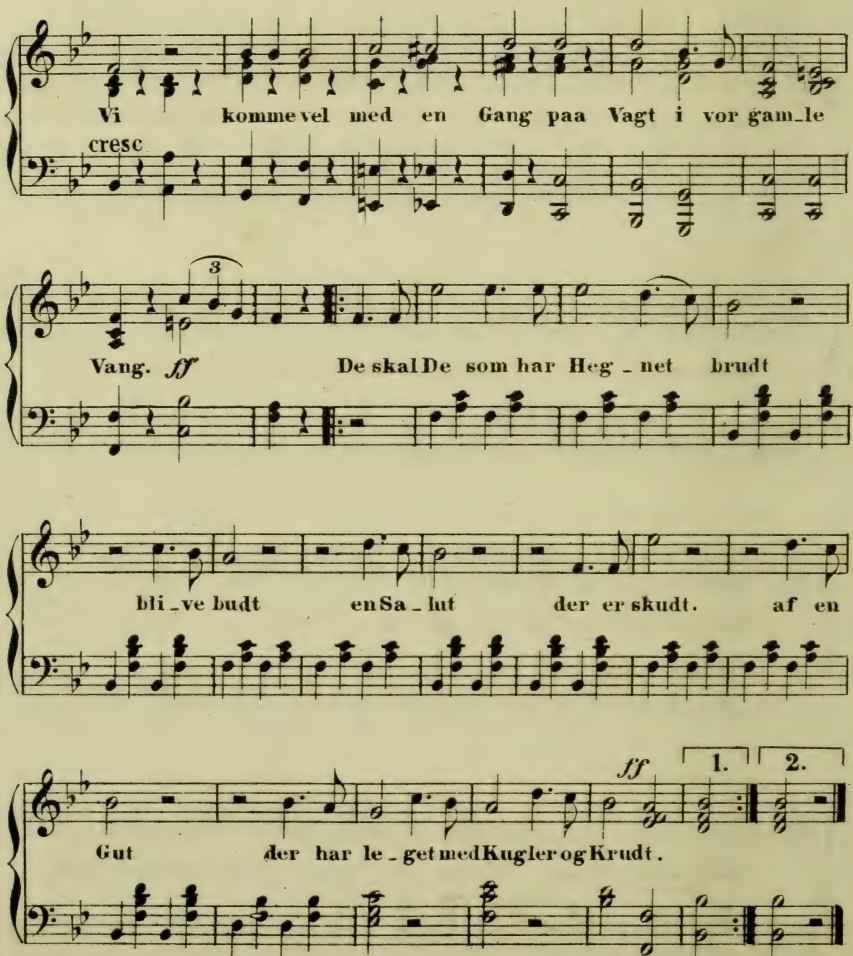
Vi kommevel med en Gang paa Vagt i vor gam_le
cresc
Vang. ff De skal De som har Heg_net brudt
bli_ve budt en Sa_lut der er skudt. af en
ff
1.
2.
Gut der har le_get med Kugler og Krudt.
Marsch D. C. al Fine.

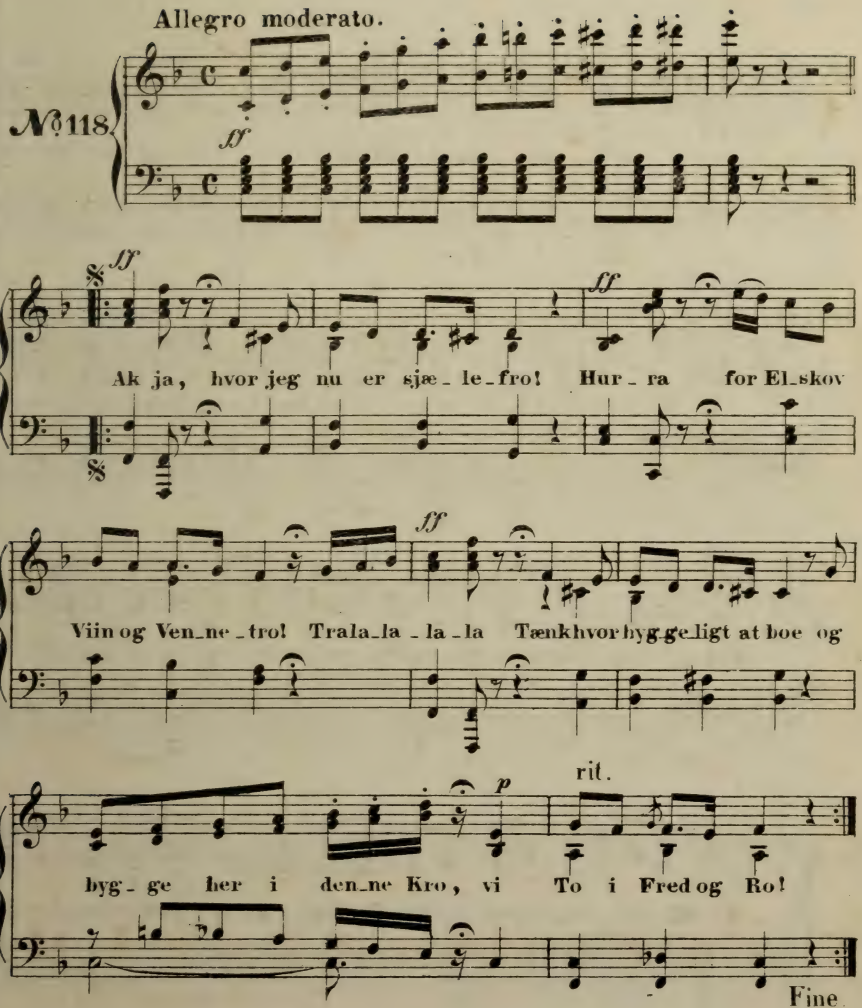
Allegro moderato.
№ 118.
ff
Ak ja, hvor jeg nu er sjæ-le-fro! Hur-ra for El-skov
Viin og Ven-ne-tro! Tra la-la-la-la Tænk hvor hyg-ge-ligt at boe og
rit.
p
byg-ge her i den-ne Kro, vi To i Fred og Ro!
Fine

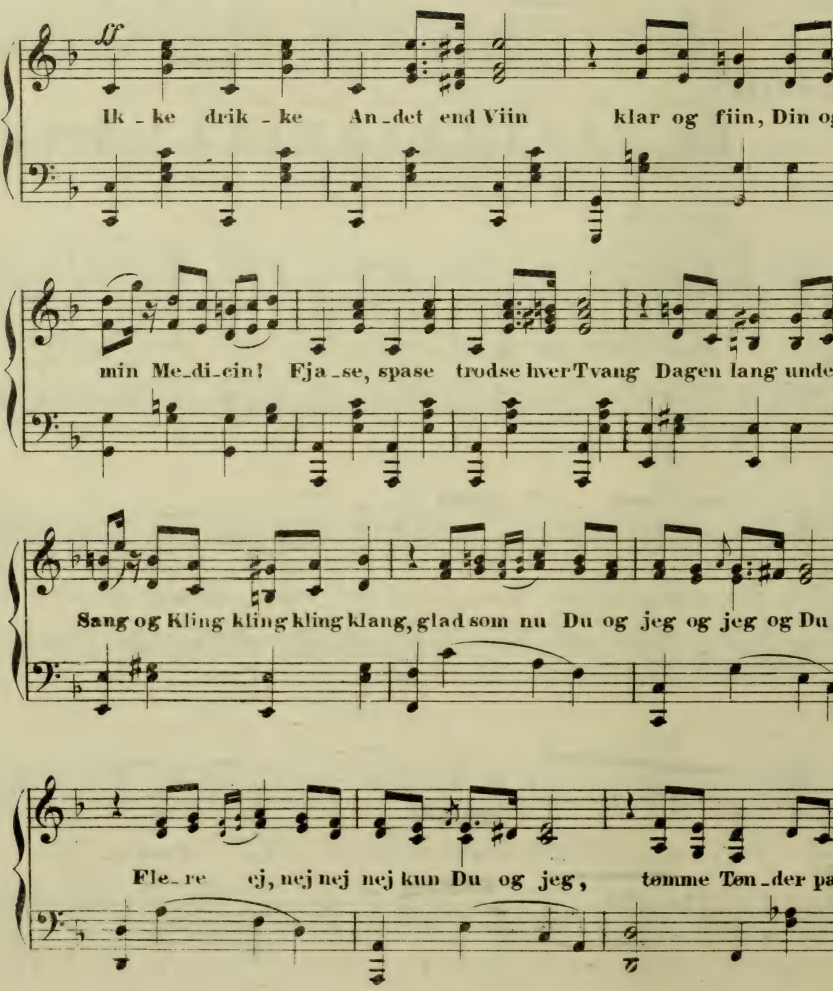
ff
Ik - ke drik - ke An - det end Viin klar og fiin, Din o
min Me - di - cin! Fja - se, spase trodse hver Tvang Dagen lang unde
Sang og Kling kling kling klang, glad som nu Du og jeg og jeg og Du
Fle - re ej, nej nej nej kun Du og jeg, tømme Tøn - der pa

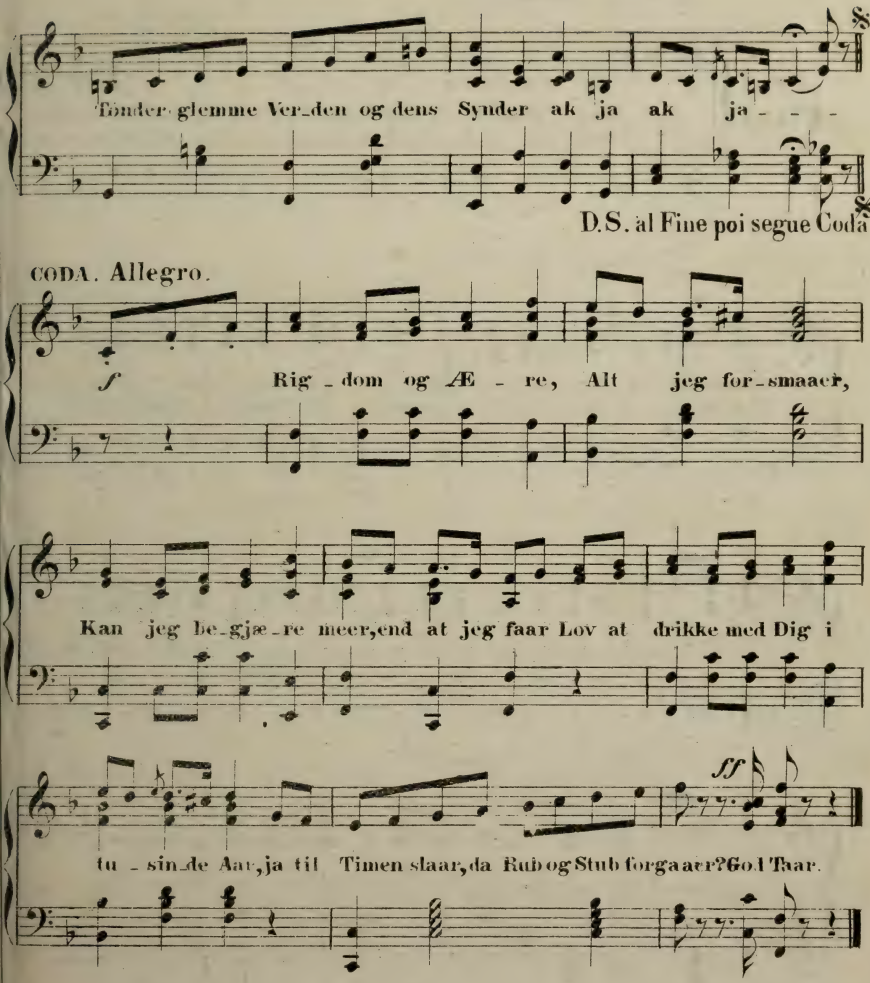
Tænder glemme Ver_den og dens Synder ak ja ak ja - - -
D.S. al Fine poi segue Coda
CODA. Allegro.
f
Rig_dom og Æ_re, Alt jeg for_smaaer,
Kan jeg be_gjæ_re meer, end at jeg faar Lov at drikke med Dig i
ff
tu_sin_de Aar, ja til Timen slaar, da Rub og Stub forgaaer? God Taar.

Allegro moderato.

№ 119.

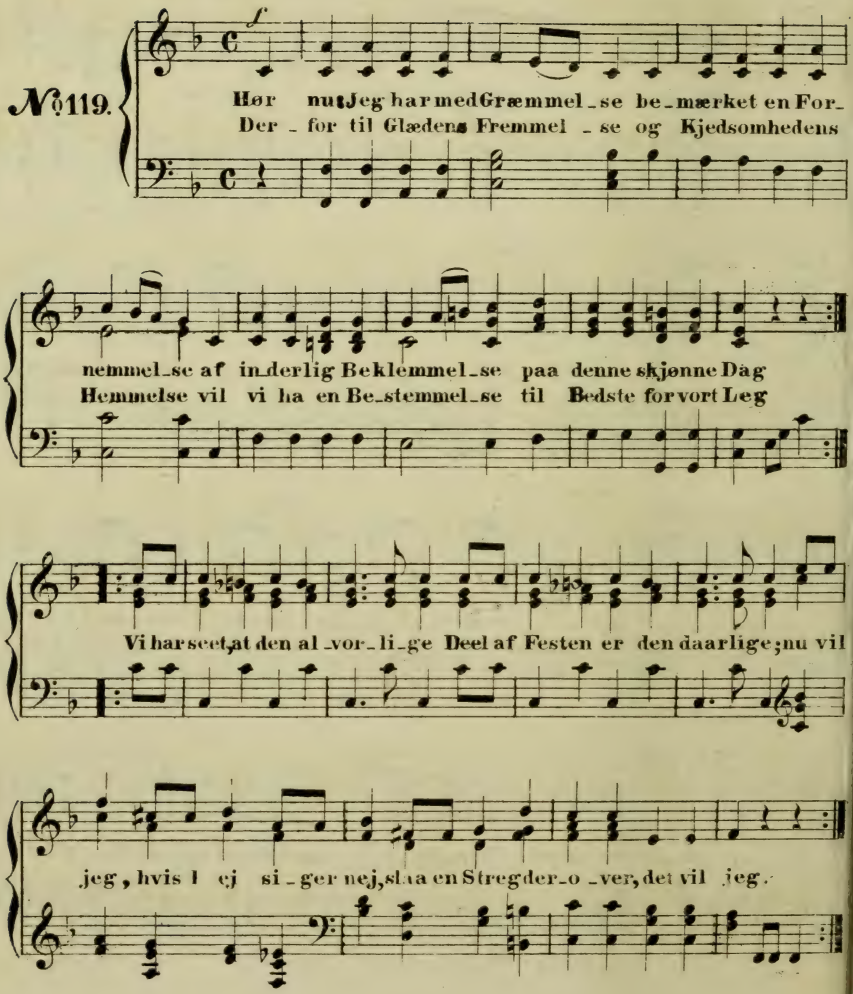

Allegro.

№ 120.

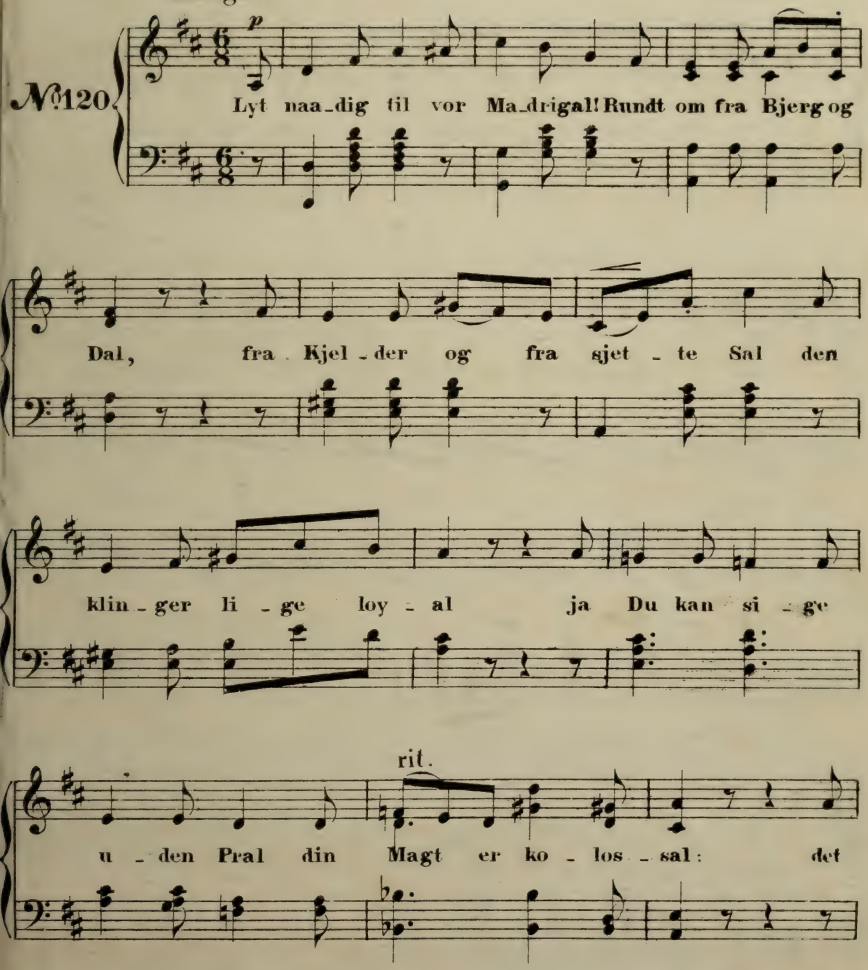
p
Lyt naa-dig til vor Ma-drigal! Rundt om fra Bjerg og
Dal, fra Kjel-der og fra sjet-te Sal den
klin-ger li-ge loy-al ja Du kan si-ge
rit.
u-den Pral din Magt er ko-los-sal: det

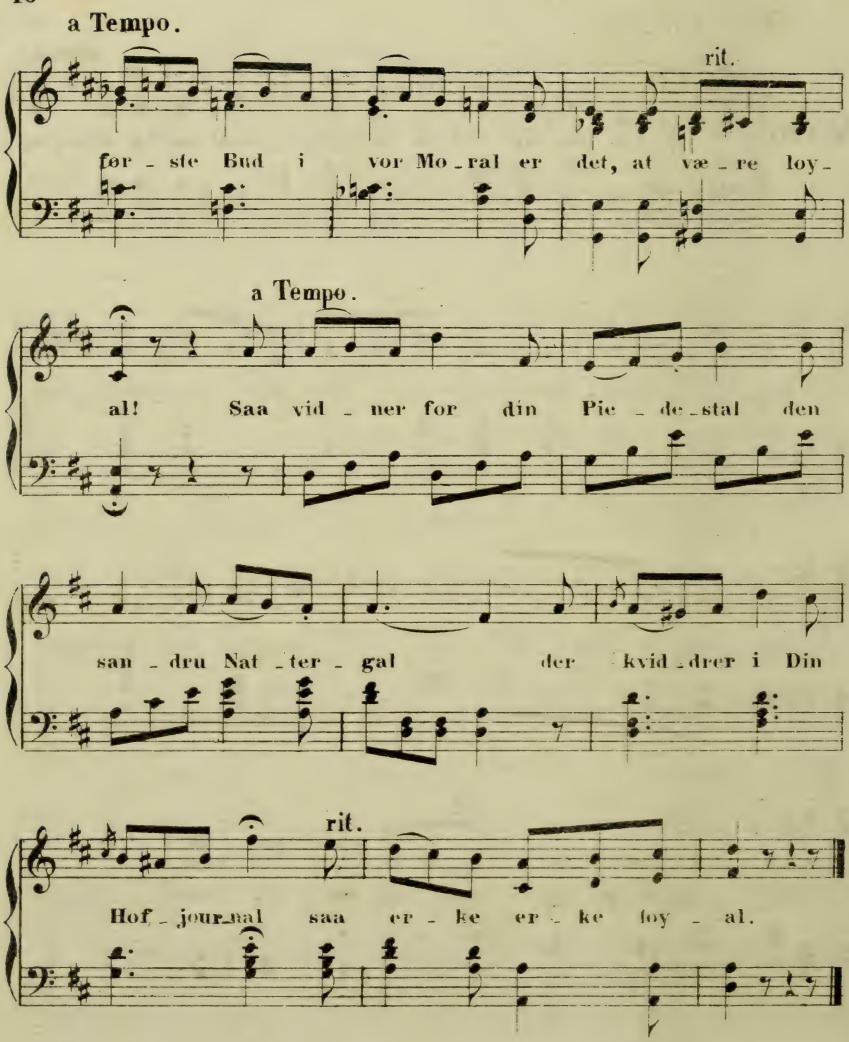
a Tempo.
rit.
før - ste Bud i vor Mo - ral er det, at væ - re loy -
a Tempo.
al! Saa vid - ner for din Pie - de - stal den
san - dru Nat - ter - gal der kvid - drer i Din
rit.
Hof - jour - nal saa er - ke er - ke loy - al.

Allegro.

№121.

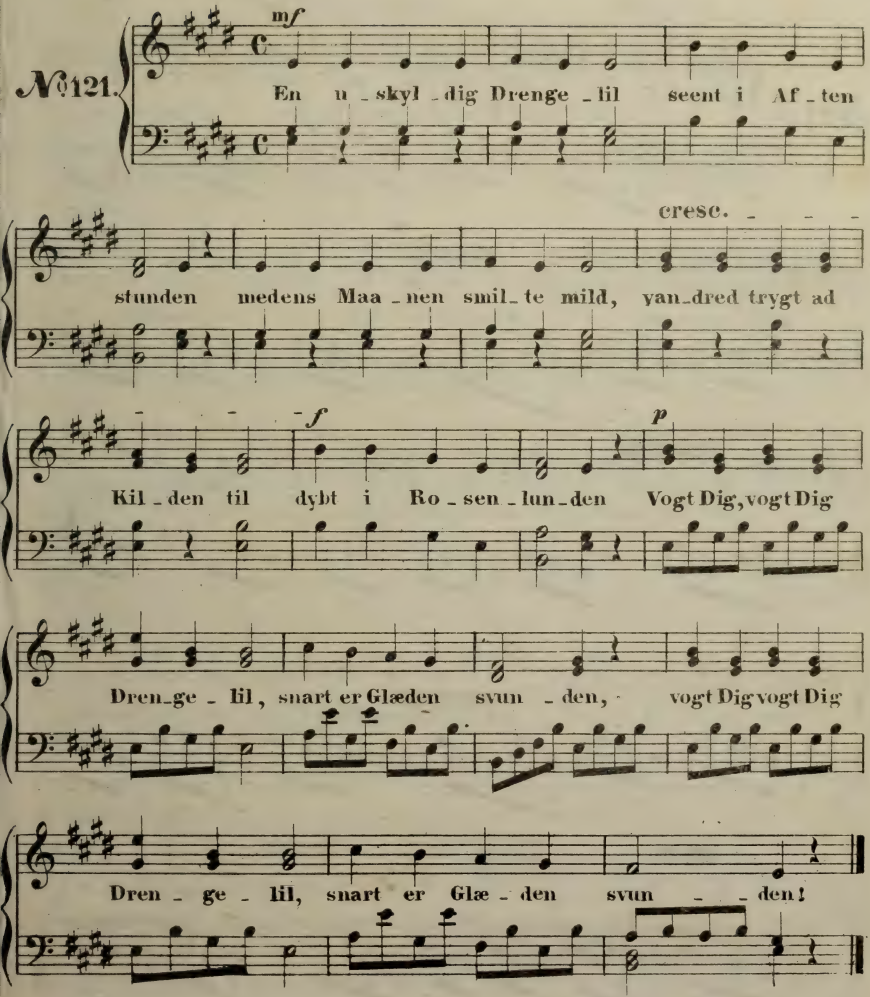
mf
En u - skyl - dig Drenge - lil seent i Af - ten
cresc.
stunden medens Maa - nen smil - te mild, van - dred trygt ad
f
p
Kil - den til dybt i Ro - sen - lun - den Vogt Dig, vogt Dig
Dren - ge - lil, snart er Glæden svun - den, vogt Dig vogt Dig
Dren - ge - lil, snart er Glæ - den svun - den!

Allegro.

№ 122.

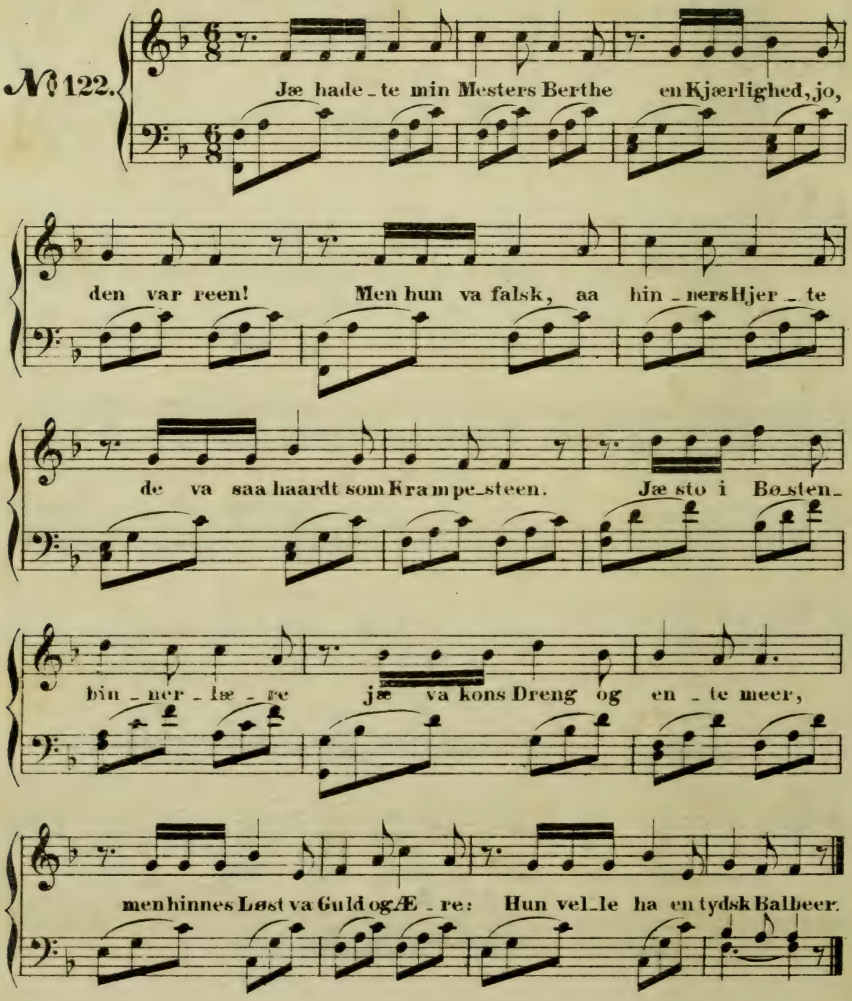
Jæ hade_te min Mesters Berthe en Kjærlighed, jo,
den var reen! Men hun va falsk, aa hin_ners Hjer_te
de va saa haardt som Kram pe_steen. Jæ sto i Bø_sten_
bin_ner_læ_re jæ va kons Dreng og en_te meer,
men hinnes Løst va Guld og Æ_re: Hun vel_le ha en tydsk Balbeer.

Tempo di marcia.

№ 123.

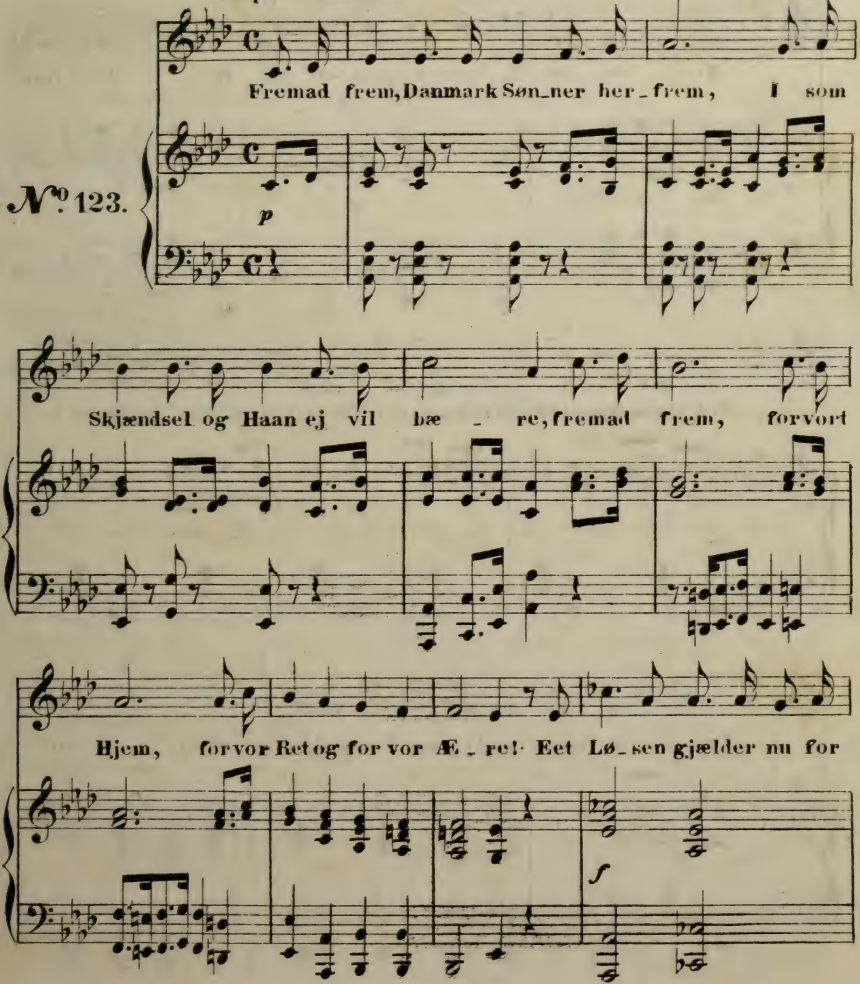

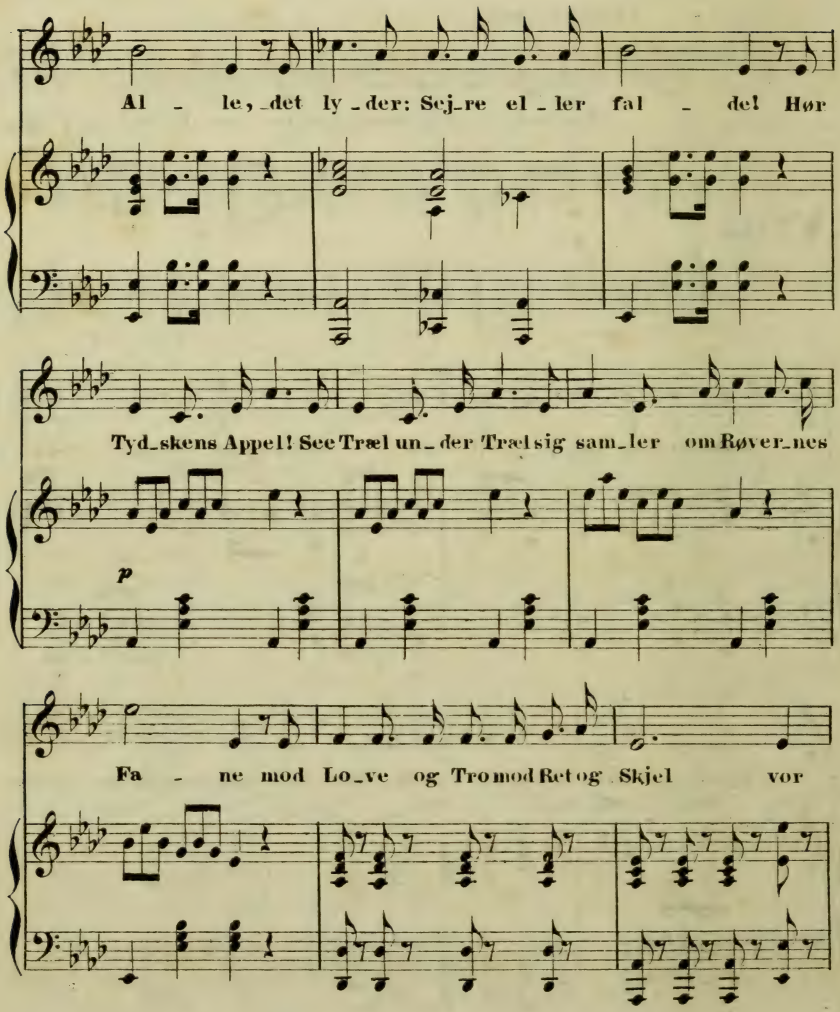
Al - le, det ly-der: Sej-re el-ler fal - del Hør
Tyd-skens Appel! See Træl un-der Træl sig sam-ler om Røver-nes
p
Fa - ne mod Lo-ve og Tro mod Ret og Skjel vor

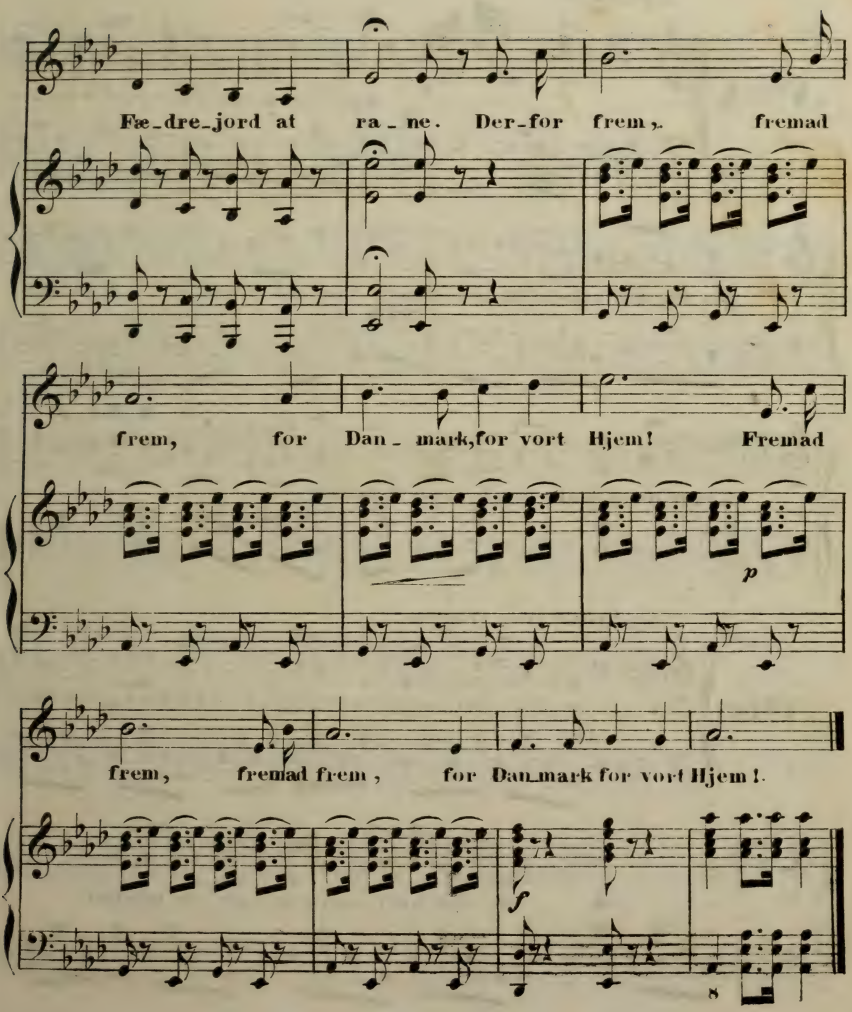
Fæ-dre-jord at ra-ne. Der-for frem, fremad
frem, for Dan-mark, for vort Hjem! Fremad
p
frem, fremad frem, for Dan-mark for vort Hjem!
f

Andante.

№124.

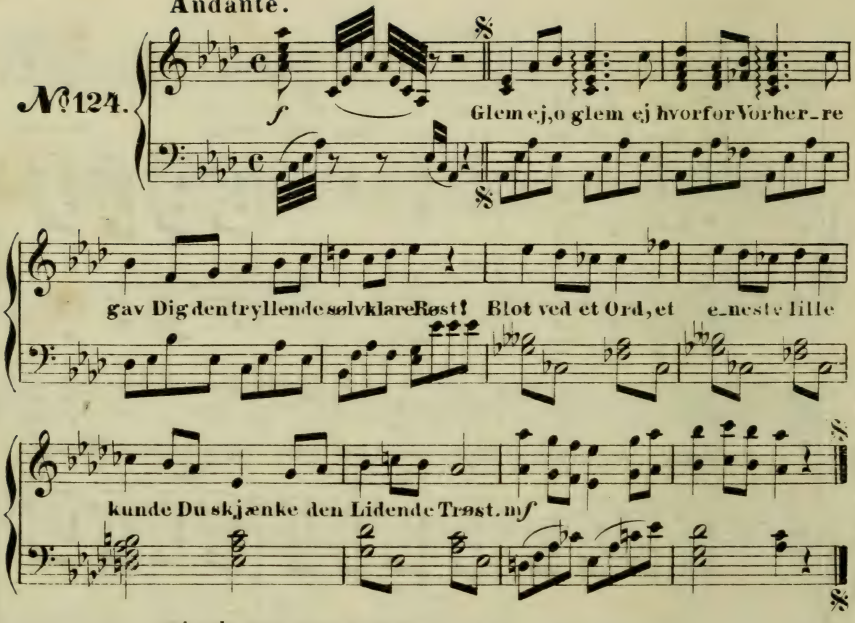

Andante non troppo.

№125.

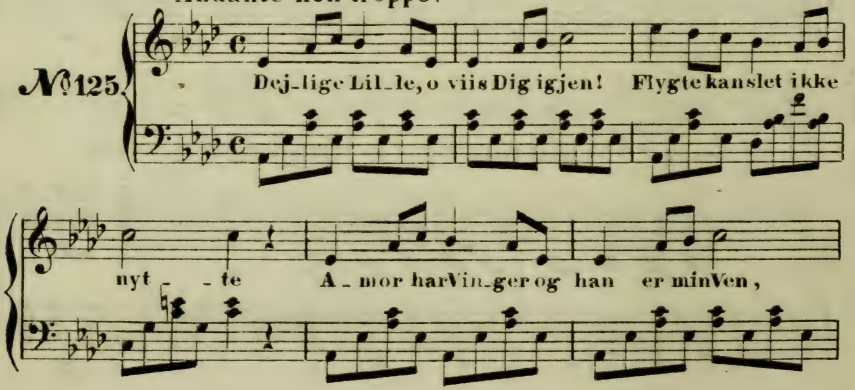

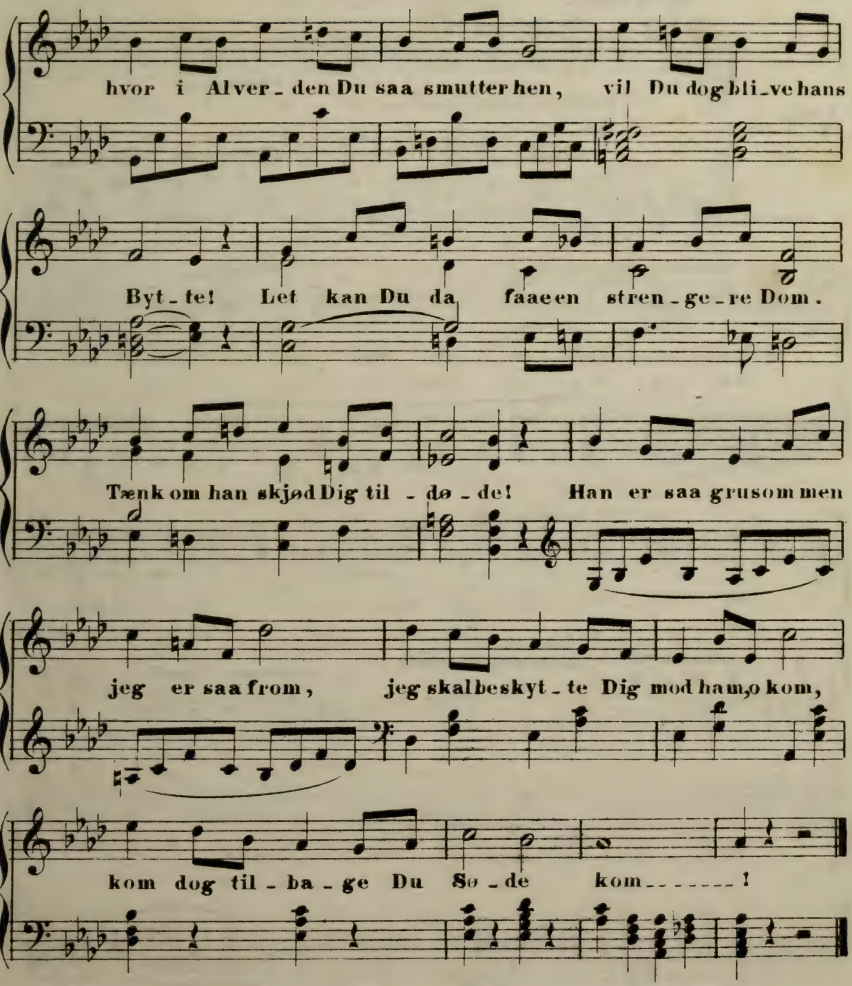
hvor i Alver-den Du saa smutter hen, vil Du dog bli-ve hans
Byt-te! Let kan Du da faae en stren-ge-re Dom.
Tænk om han skjød Dig til-dø-de! Han er saa grusom men
jeg er saa from, jeg skal beskyt-te Dig mod ham, o kom,
kom dog til-ba-ge Du Sø-de kom-------!

Allegretto.

№ 126.

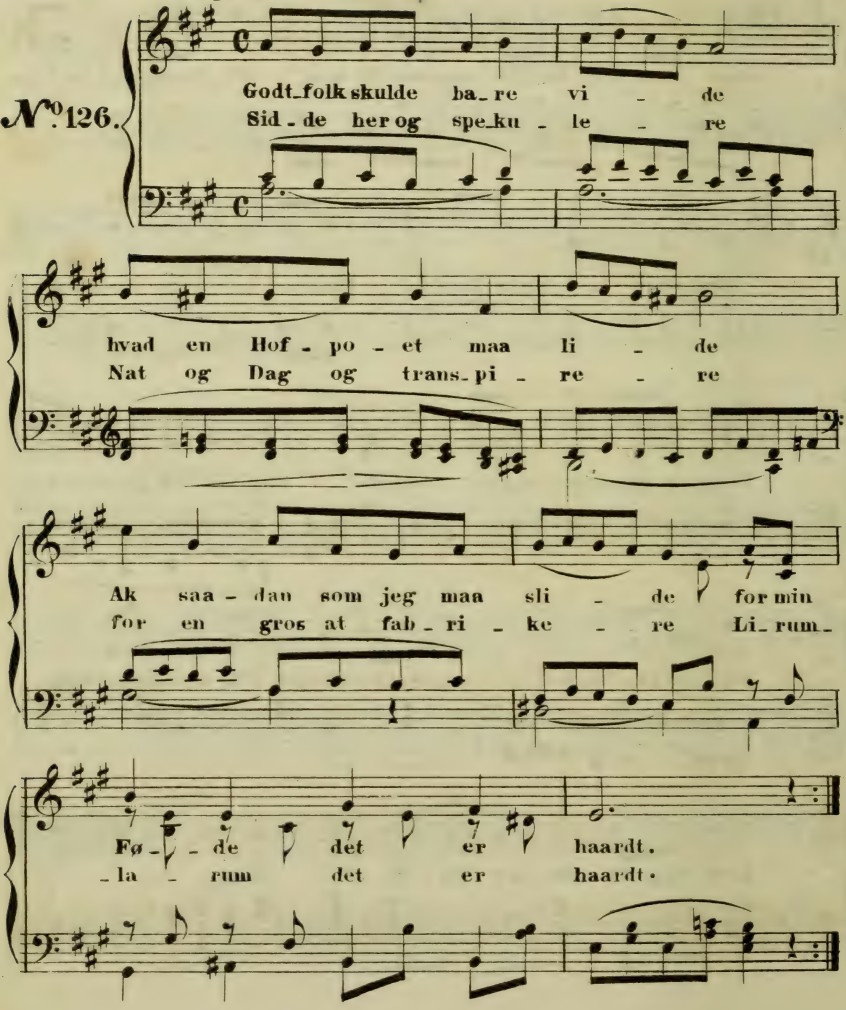

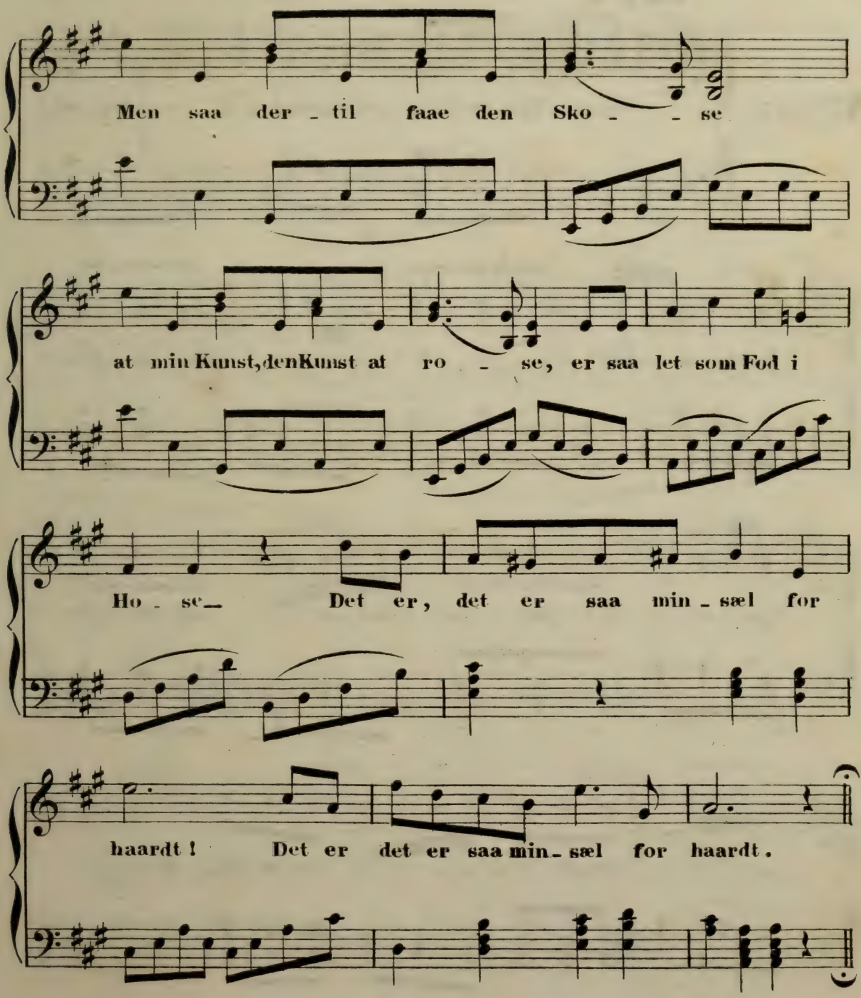
Men saa der - til faae den Sko - - se
at min Kunst, den Kunst at ro - se, er saa let som Fod i
Ho - se — Det er, det er saa min - sæl for
haardt! Det er det er saa min - sæl for haardt.

Allegro.

№ 127.

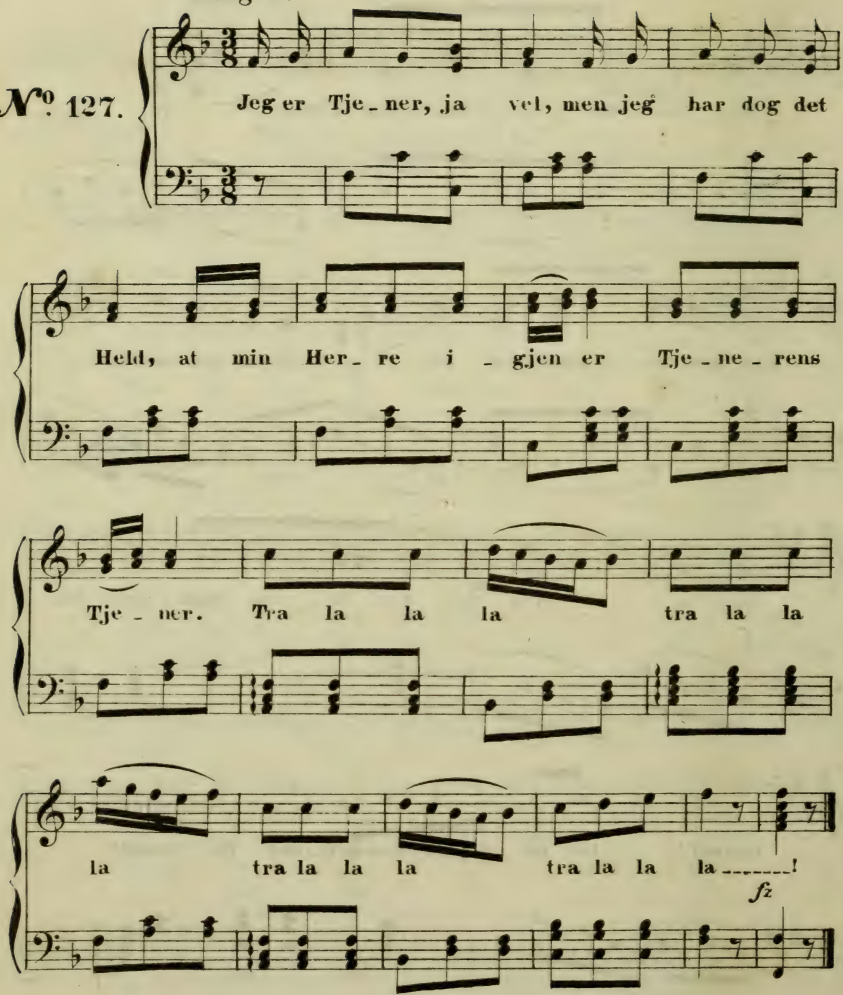
Jeg er Tje_ner, ja vel, men jeg har dog det
Held, at min Her_re i _gjen er Tje_ne_rens
Tje_ner. Tra la la la tra la la
la tra la la la tra la la la_____!
fz

Andante.

№ 128.

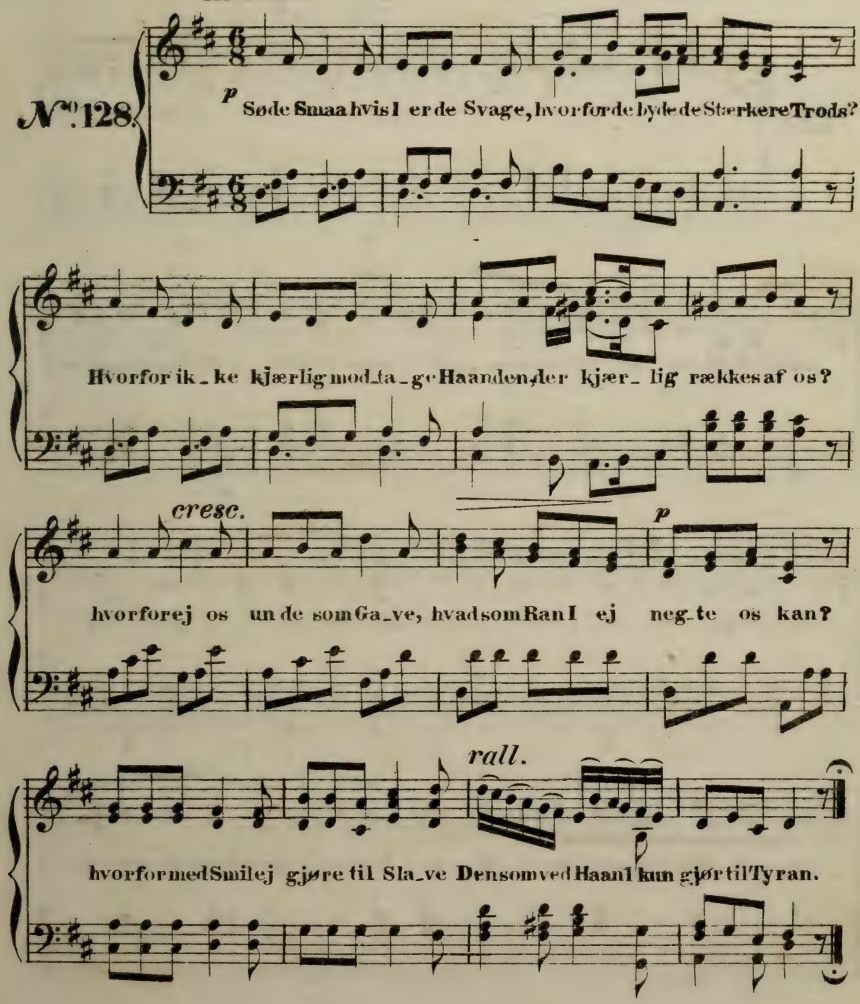
p
Søde Smaa hvis I er de Svage, hvorfor de lyde de Stærkere Trods?
Hvorfor ik_ke kjærlig mod fa_ge Haanden, der kjær_lig rækkes af os?
cresc.
p
hvorfore j os un de som Ga_ve, hvad som Ran I ej neg_te os kan?
rall.
hvorfor med Smile j gjøre til Sla_ve Den som ved Haan I kun gjør til Tyran.

Moderato.

№ 129.

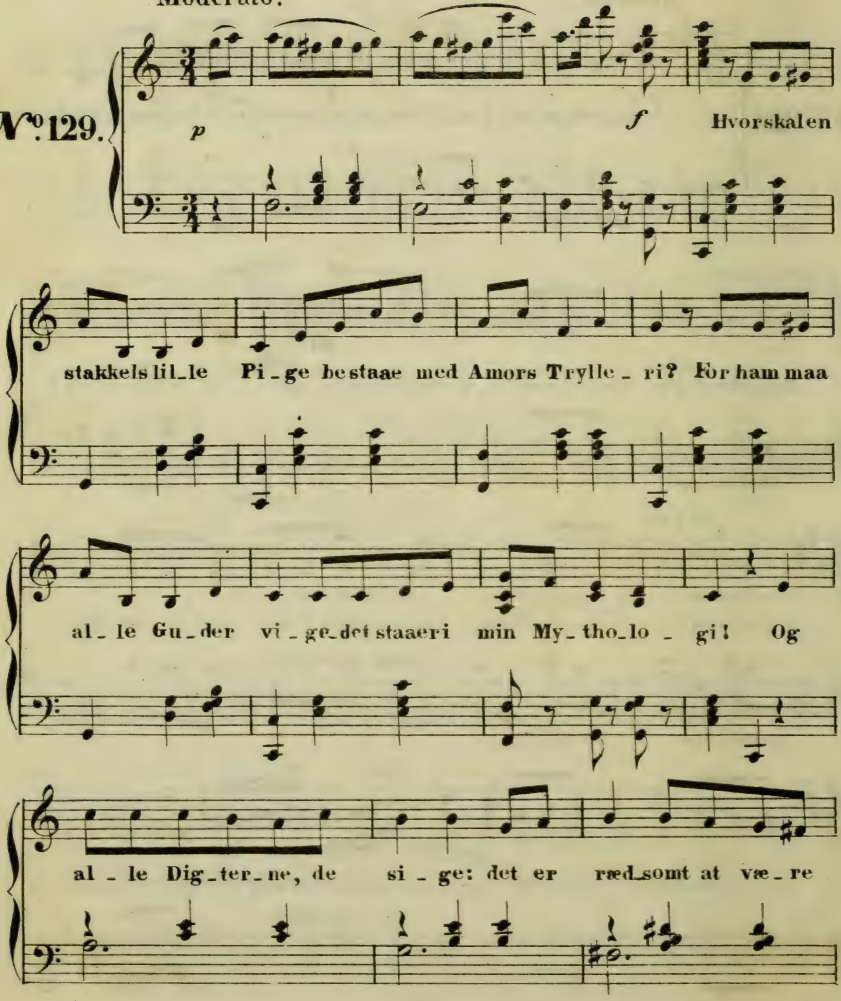

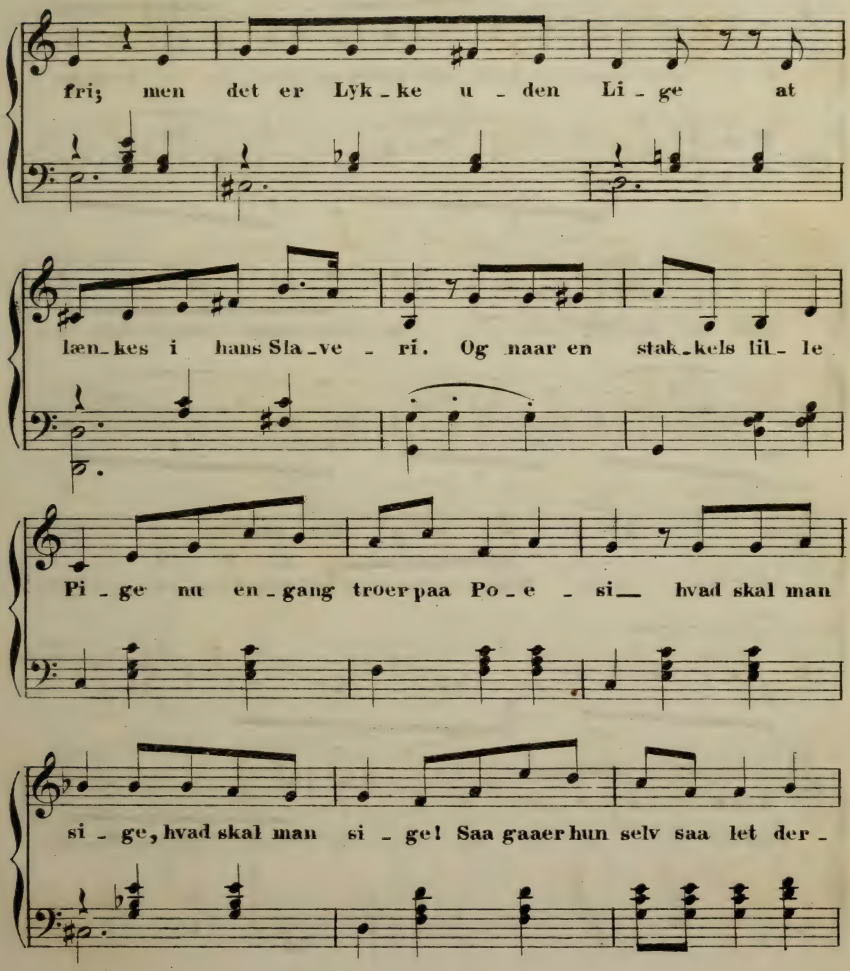
fri; men det er Lyk_ke u_den Li_ge at
læn_kes i hans Sla_ve_ri. Og naar en stak_kels lil_le
Pi_ge nu en_gang troer paa Po_e_si hvad skal man
si_ge, hvad skal man si_ge! Saa gaaer hun selv saa let der_

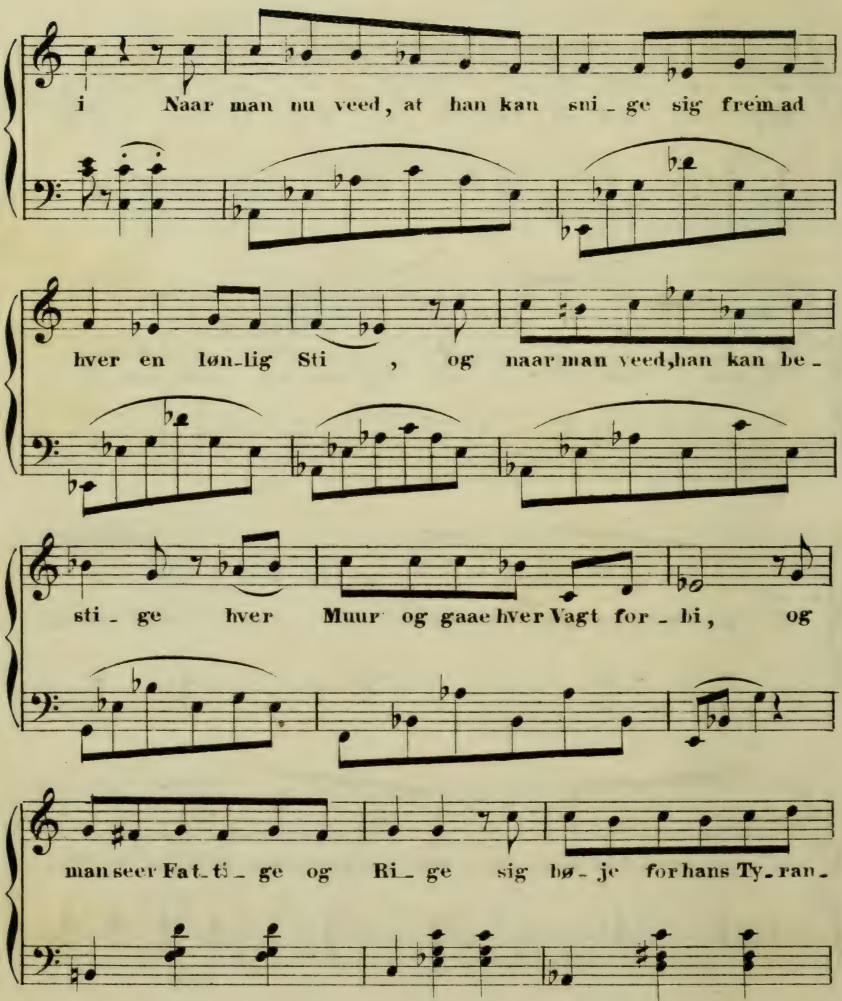
i Naar man nu veed, at han kan sni - ge sig frem ad
hver en løn - lig Sti , og naar man veed, han kan be -
sti - ge hver Muur og gaae hver Vagt for - bi, og
man seer Fat - ti - ge og Ri - ge sig bø - je for hans Ty - ran -

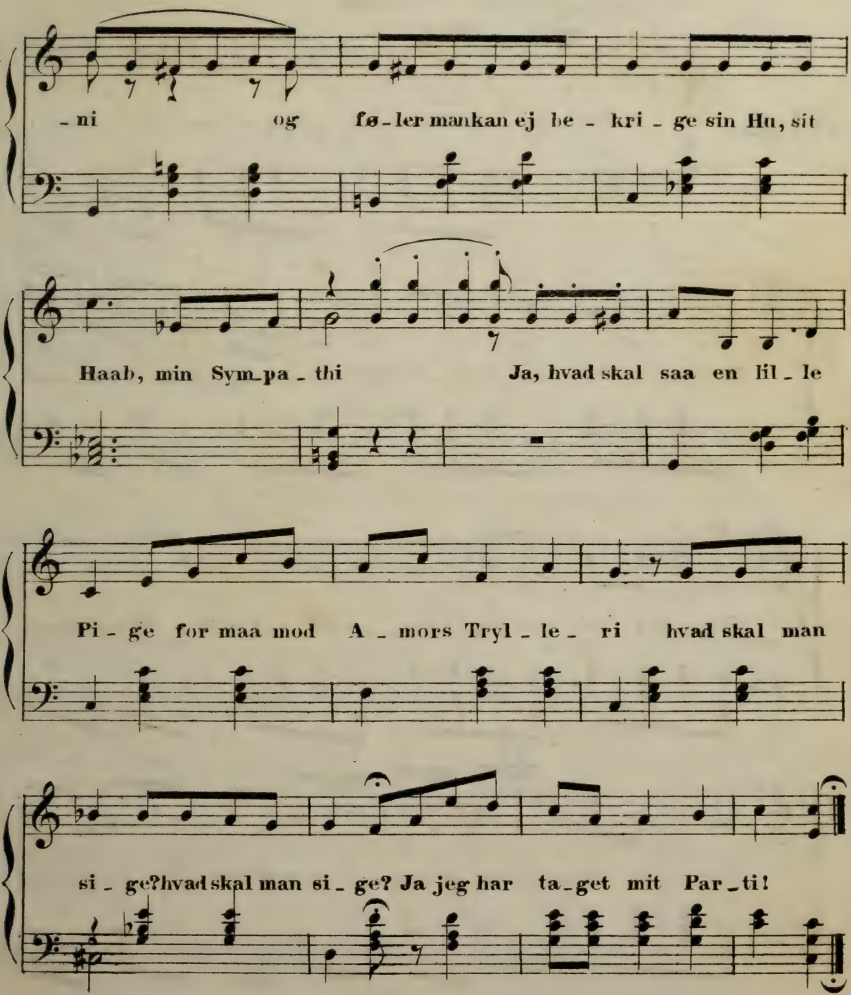
-ni og fø-ler mankan ej be-kri-ge sin Hu, sit
Haab, min Sym-pa-thi Ja, hvad skal saa en lil-le
Pi-ge for maa mod A-mors Tryl-le-ri hvad skal man
si-ge? hvad skal man si-ge? Ja jeg har ta-get mit Par-ti!

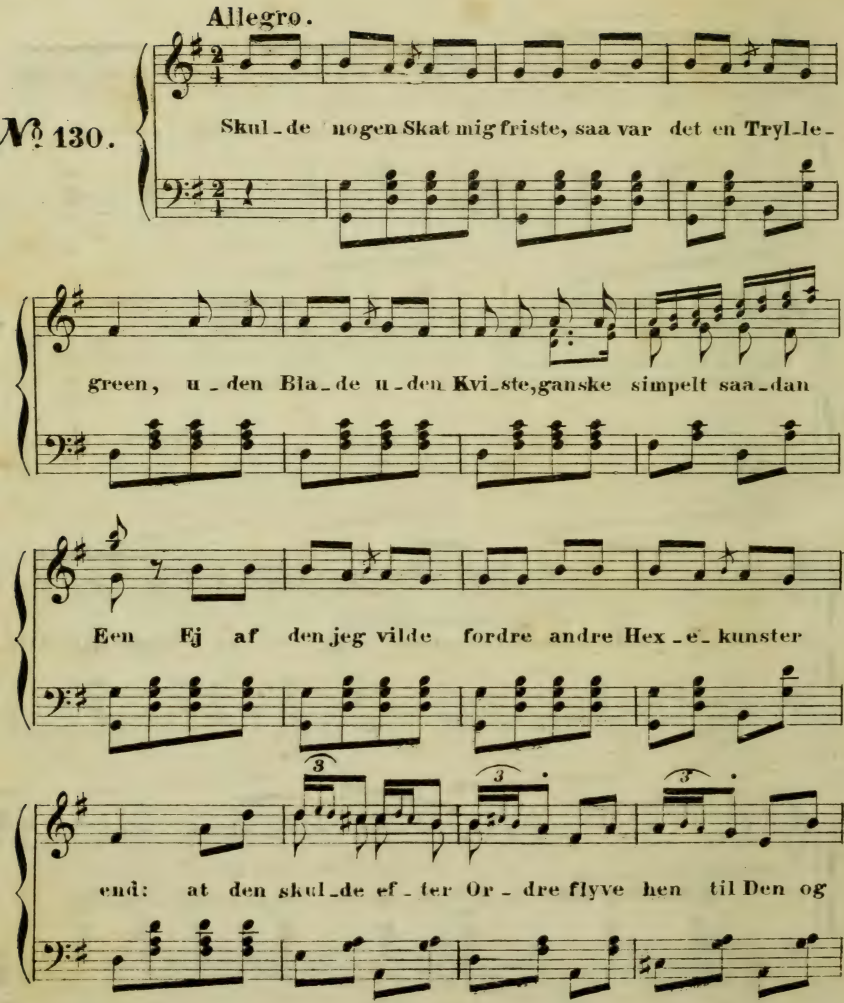
Allegro.
№ 130.
Skul-de nogen Skat mig friste, saa var det en Tryl-le-
green, u-den Bla-de u-den Kvi-ste, ganske simpelt saa-dan
Een Fj af den jeg vilde fordre andre Hex-e-kunster
end: at den skul-de ef-ter Or-dre flyve hen til Den og

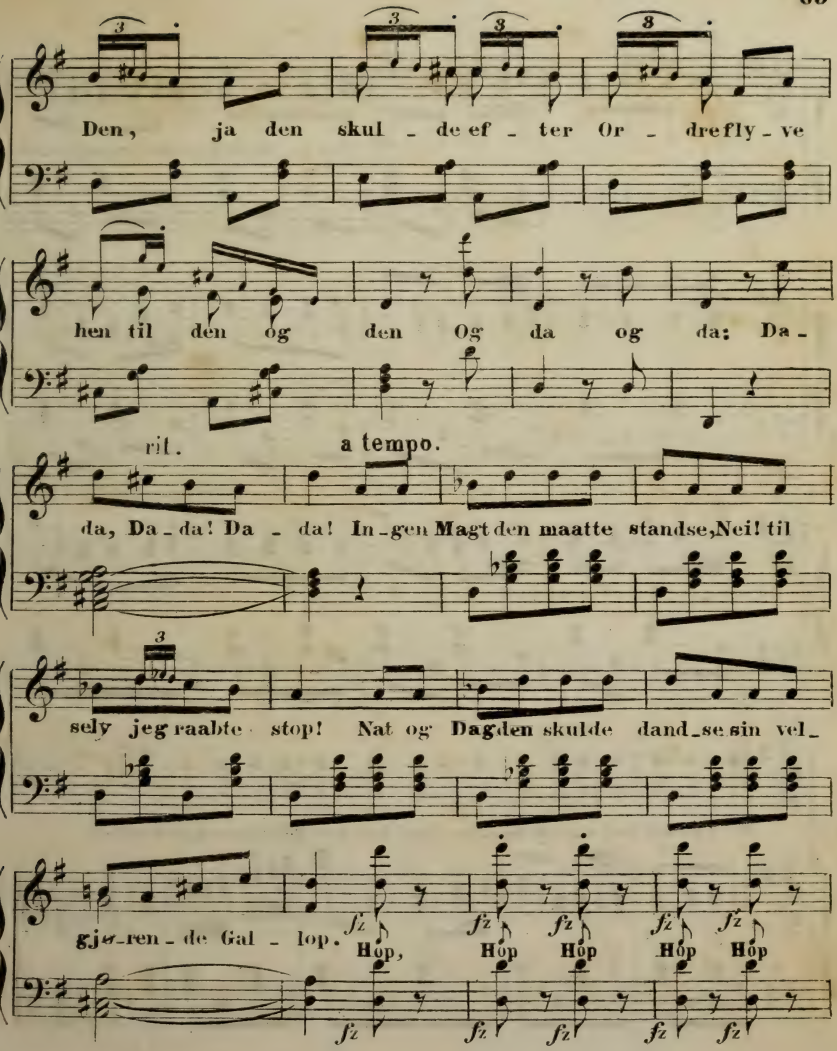
Den, ja den skul - de ef - ter Or - drefly - ve
hen til den og den Og da og da: Da -
rit.
a tempo.
da, Da - da! Da - da! In - gen Magt den maatte standse, Nei! til
sely jeg raabte stop! Nat og Dag den skulde dand - se sin vel -
gj - ren - de Gal - lop.
Hop, Hop Hop Hop Hop Hop

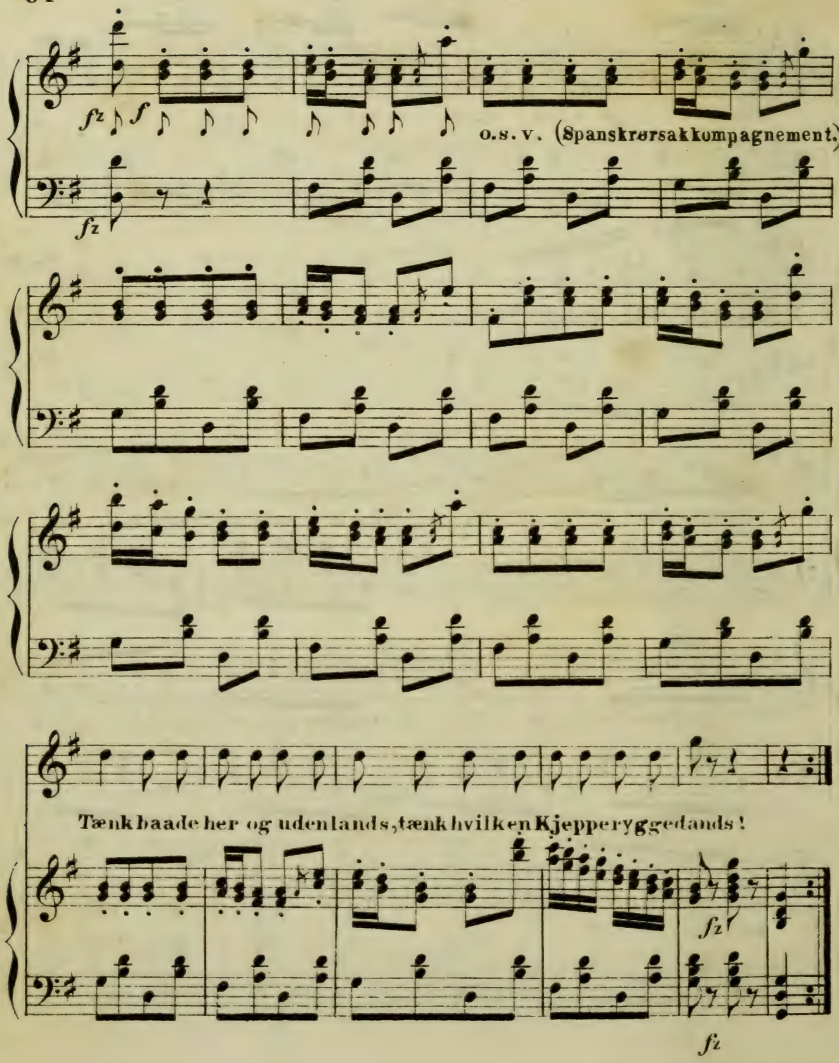
o.s.v. (Spanskrørsakkompagnement.)
Tænk baade her og udenlands, tænk hvilken Kjepperyggedands!

DOES NOT CIRCULATE